

د پاچاهانو لومړی کتاب

داود پاچا په خپل زوړ عمر کې

۱ داود پاچا ډېر زوړ شوی ؤ او سره له دې چې د هغه خدمتگارانو هغه په کمپلو باندې پټاوه، خو بیا هم هغه نه تودېده.

۲ نو درباریانو یې هغه ته وویل: «اعلیحضرته، مونږ ته اجازه راکړئ چې یوه پېغله راپیدا کړو چې ستاسو خدمت وکړي. هغه به ستاسو په څنګ کې څملي او تاسو به تود وساتي.» ۳ هغوی په ټولو اسراییلو کې یوه ښکلې پېغله ولټوله او په شونم کې هغوی د ابیشګ په نوم یوه انجلی پیدا کړه او هغه یې پاچا ته راوستله. ۴ هغه ډېره ښکلې وه او د پاچا خدمت به یې کاوه او پام به یې ساته، خو پاچا د هغې سره یوځای نه شو.

ادونیا د تخت دعوه کوي

۵ نو د داود زوی ادونیا چې مور یې حجیت نومېدله، هغه د پاچاهۍ دعوه وکړه. نو هغه څو جنګي ګاډې، اسونه او پنځوس کسان د بدرګې دپاره ځان ته تیار کړل. ۶ پلار یې داود د ده په کارونو کې هېڅکله لاس وهنه نه کوله. پرته له دې، هغه ډېر ښکلې ځوان ؤ او د ایشالوم څخه وروسته د هغه مشر زوی ؤ. ۷ ادونیا د زرویه د زوی یوآب او ایباتار کاهن سره خبرې وکړې او هغوی موافقه وکړه چې د هغه څخه ملاتړ وکړي. ۸ خو صادق کاهن، بنایاه د یهویداع زوی، ناتان نبی، شمعي، ربعي او د داود ساتونکي قوماندان د ادونیا طرفداران نه وو.

۹ یوه ورځ ادونیا د زوخت تیرې ته نژدې چې د روجل د چینې تر څنګه ده، پسونه، غویان او

چاغ سخوندران قرباني کرل او هغه خپلو ورونو يعني د پاچا نورو زامنو او ټولو شاهي درباريانو ته چې د يهودا څخه وو، بلنه ورکړه چې د قرباني مېلمستيا ته راشي. (۱۰) خو هغه ناتان نبي، بناياه، د پاچا د ساتونکو قوماندان او خپل ورور سليمان ته بلنه ورنه کړه.

سليمان پاچا کيږي

(۱۱) بيا ناتان د سليمان مور بتشيع ته ورغی او د هغې څخه يې پوښتنه وکړه: «ايا تان نه دي

اورېدلي چې د حجيت زوی ادونيا پاچا شوی دی؟ او داود پاچا په دې هکله هېڅ خبر نه دی! (۱۲) که چېرې غواړې چې خپل ژوند او د خپل زوی سليمان ژوند وژغورې، نو زه تاته مشوره درکوم. (۱۳) هغه دا چې سمدلاسه داود پاچا ته ورشه او ورته ووايه: اعليحضرته، ايا تاسو زما سره دا قسم نه و خورلی چې په رښتيا سره به زما زوی سليمان ستاسو څخه وروسته پاچا شي او هغه به ستاسو په تخت باندې کښېني؟ نو بيا ولې ادونيا پاچا شوی دی؟» (۱۴) ناتان زياته کړه: «هغه شېبه چې ته د داود پاچا سره خبرې کوي، زه به درنوځم او ستا خبرې به تاييد کړم.»

(۱۵) نو بتشيع د زاړه پاچا د ليدلو دپاره د هغه د خوب کوټې ته ورنوتله چېرته چې ابېشگ چې د شونم څخه وه د هغه خدمت کاوه. (۱۶) بتشيع د درناوي په خاطر ټيټه شوه. پاچا پوښتنه وکړه: «ته څه غواړې؟» (۱۷) هغې ځواب ورکړ: «اعليحضرته، تاسو ما سره ستاسو د څښتن خدای په نوم قسم خورلی و چې ستاسو څخه وروسته به زما زوی سليمان پاچا شي. (۱۸) خو گورئ، ادونيا مخکې له مخکې پاچا شوی دی او تاسو په دې هکله هېڅ خبر نه یئ. (۱۹) هغه ډېر غويان، چاغ سخوندران او پسونه قرباني کرل او ستاسو ټول زامن، ابياتار کاهن او ستاسو د لښکرو قوماندان يوآب يې دې مېلمستيا ته راوبلل، خو ستاسو زوی سليمان ته يې بلنه ورنه کړه. (۲۰) اعليحضرته، د ټولو اسراييليانو سترگې ستاسو په لور دي چې تاسو ورته دا ووايئ چې له تاسو وروسته به څوک پاچا شي. (۲۱) که چېرې تاسو داسې ونه کړئ، کله چې تاسو مړ شئ، نو زما د زوی سليمان او زما

سره به د مجرمانو په شان چلند وشي.»

٢٢ په هغې شېبه کې چې بتشبع د پاچا سره خبرې کولې، ناتان نبي راورسېده. ٢٣ خلکو پاچا ته خبر ورکړ: «دا دی ناتان نبي دلته دی.» نو هغه د پاچا حضور ته ورغی او د درناوي په خاطر په ځمکه باندې پرمخې پرېوت. ٢٤ ناتان وويل: «اعليحضرت، ايا تاسو دا اعلان کړی دی چې له

تاسو وروسته به ادونیا پاچا شي او هغه به ستاسو په تخت باندې کښېني؟ ٢٥ نن هغه تللی دی او زیات شمېر غویان، چاغ سخوندران او پسونه یې قرباني کړي دي. هغه ستاسو ټولو زامنو، د لښکرو قوماندانو او ابياتار کاهن ته بلنه ورکړې ده. همدا اوس هغوی د هغه سره خوري او څښي او وايي:

ژوندی دې وي ادونیا پاچا! ٢٦ خو اعليحضرت، هغه زه، صادق کاهن، بنایاه او سلیمان نه یو بللي. ٢٧ ایا ادونیا دا کار ستاسو اعليحضرت د فرمان سره سم کړی دی؟ ځکه چې ستاسو درباریان خبر نه دي چې ستاسو نه وروسته به څوک پاچا شي او د پاچاهۍ په تخت به کښېني.»

٢٨ نو داود پاچا وويل: «بتشبع دننه راوغوړی.» نو هغه راغله او د پاچا په حضور کې ودرېدله.

٢٩ په دې وخت کې پاچا هغې ته وويل: «د هغه ژوندي څښتن په نوم چې زه یې د ټولو سختیو څخه ژغورلی يم قسم خورم، ٣٠ زه به نن په یقین سره هغه کار سرته ورسوم چې د هغه په هکله مې ستا سره د څښتن، یعنې د اسراییلو د خدای په نوم قسم خوړلی ؤ، چې زما څخه وروسته به ستا زوی سلیمان پاچا شي او هغه به زما په ځای زما په تخت باندې کښېني.»

٣١ نو بیا بتشبع د درناوي په خاطر ټیټه شوه، وپې ويل: «زما بادار، داود پاچا دې تل ژوندی

وي!»

٣٢ داود پاچا وويل: «صادق کاهن، ناتان نبي او د یهویداع زوی بنایاه دننه راوغوړی.» کله

چې هغوی د پاچا حضور ته راغلل، ٣٣ پاچا هغوی ته وويل: «زما درباریان درسره واخلي، زما

زوی سلیمان زما په خپلې قچرې باندې سپور کړی او د جیحون د چینې پورې یې بدرگه کړی. (۳۴) صادق کاهن او ناتان نبی دې هلته د اسراییلو د پاچا په توگه د هغه سر په تپلو غوړ کړي. وروسته له هغې سرنی وغږوئ او داسې چیغې ووهئ: ژوندی دې وي سلیمان پاچا! (۳۵) سلیمان مخکې او تاسو په هغه پسې بېرته دلته راشئ او هغه دې زما په تخت باندې کښېني او زما په ځای دې پاچاهي وکړي. ځکه چې هغه مې د اسراییلو او یهودا مشر ټاکلی دی.»

(۳۶) بنایاه د پاچا په ځواب کې وویل: «آمین! ستاسو څښتن خدای دې قبول کړي! (۳۷) لکه څنگه چې څښتن ستاسو اعلیحضرت سره مل و، د سلیمان سره دې هم مل وي او د هغه پاچاهي دې د ستاسو د پاچاهي څخه هم ډېره لویه کړي.»

(۳۸) نو صادق کاهن، ناتان نبی، بنایاه او د پاچا ساتونکي یعنی کریتیان او فلیتیان لارل، سلیمان یې د داود پاچا په قچره باندې سپور کړ او هغه یې د جیحون د چینې پورې بدرگه کړ. (۳۹) صادق کاهن د سپېڅلې خپمې څخه د تپلو ښکر راواخیست او د سلیمان سر یې غوړ کړ. له هغې وروسته هغوی سرنی وغږاوه او ټولو خلکو چیغې ووهلې: «ژوندی دې وي سلیمان پاچا!» (۴۰) بیا ټول د سلیمان پسې اورشلیم ته راستانه شول. هغوی داسې شپېلۍ غږولې او د خوشحالی چیغې وهلې چې ځمکه یې لږزوله.

(۴۱) کله چې ادونیا او د هغه مېلمنو د ډوډۍ خوراک پای ته رساوه، هغوی شورماشور واورېد. کله چې یوآب د سرنی اواز واورېده، هغه پوښتنه وکړه: «په ښار کې دا شورماشور د څه دپاره دی؟» (۴۲) مخکې له دې چې هغه خپلې خبرې خلاصې کړي، د ایباتار کاهن زوی یوناتان واورسېد. ادونیا وویل: «دنده راشه! ته د عزت وړ سړی یې، تا به خامخا ښه خبر راوړی وي.»

(۴۳) یوناتان ځواب ورکړ: «هېڅ نه! زمونږ بادار داود سلیمان پاچا کړ. (۴۴) هغه صادق کاهن، ناتان نبی، بنایاه، د پاچا ساتونکي یعنی کریتیان او فلیتیان د سلیمان سره ولېږل او هغه یې د پاچا په

قچره باندې سپور کړ. (۴۵) صادق کاهن او ناتان نبی د جیحون د چینې سره د هغه سر په تېلو غوړ کړ چې پاچا شي. بیا هغوی ښار ته ننوتل، د خوشحالی چیغې یې وهلې او خلکو شورماشور جوړ کړ. دا هغه شورماشور دی چې تاسو واورېده. (۴۶) نو اوس سلیمان په تخت باندې ناست دی. (۴۷) بله خبره دا چې درباریان د مبارکۍ دپاره زمونږ بادار، داود پاچا ته راغلي دي او وایي: ستاسو خدای دې د سلیمان نوم د ستاسو د نوم څخه هم زیات مشهور کړي او د هغه پاچاهي دې د ستاسو د پاچاهۍ څخه هم لویه کړي! او پاچا په خپل کټ کې سجده وکړه (۴۸) او ویې ویل: د اسراییلو څښتن خدای ته دې ثنا وي، چا چې نن ورځ زما د اولادې نه یو کس غوره کړ چې زما په ځای په تخت باندې کښېني او زه یې پرېښودم چې هغه په خپلو سترگو ووينم.»

(۴۹) په دې خبره د ادونیا ټول مېلمانه ووېرېدل، پاڅېدل او هر یو په خپله لاره لاړ. (۵۰) خو ادونیا د سلیمان له وېرې سپېڅلې خېمې ته لاړ او د خپل ژوند د ژغورلو دپاره یې هغه ښکرونه چې د قربانۍ د ځای په کنجونو کې وو، ونيول. (۵۱) سلیمان پاچا ته خبر ورکړل شو چې ادونیا د هغه څخه وېرېږي، د قربانۍ د ځای ښکرونه یې کلک نیولې دي او وایي: «زه غواړم چې سلیمان پاچا دې اول ماته قسم وځوري چې هغه به ما نه وژني.»

(۵۲) سلیمان په ځواب کې وویل: «که چېرې هغه دا ثابت کړي چې وفادار سړی دی، نو د هغه د سر یو وینبته به هم کم نه شي، خو که هغه خیانت وکړي وبه وژل شي.» (۵۳) نو سلیمان پاچا سړي ولېږل او هغه یې د قربانۍ د ځای څخه رانېکته کړ. هغه راغی او د درناوي په خاطر یې سلیمان پاچا ته خپل سر ټیټ کړ او سلیمان هغه ته وویل: «خپل کور ته لاړ شه.»

سلیمان ته د داود وصیت

۲ (۱) کله چې د داود د مړینې وخت رانژدې شو، خپل زوی سلیمان یې راوغوښت او خپل

وصیت یې ورته وکړ: ﴿۲﴾ «زما د مړینې وخت رارسېدلی دی، نو قوي او زړور اوسه ﴿۳﴾ او څه چې ستا څښتن خدای یې درڅخه غواړي هماغسې وکړه. د هغه په لاره لاړ شه او د هغه په قوانینو او حکمونو باندې لکه څنګه چې د موسی په شریعت کې لیکل شوي دي عمل وکړه، ترڅو په هر کار کې چې ته یې کوي او هر چیرته چې ځې نېکمرغه اوسې. ﴿۴﴾ که چېرې د هغه اطاعت وکړې، نو څښتن به هغه وعده عملي کړي چې زما سره یې کړې وه. ماته یې ویلي وو: ستا اولاده به تر هغې پورې په اسراییلو باندې حکومت کوي، ترڅو پورې چې هغوی په وفاداری او د زړه له کومي زما حکمونو ته غاړه کېږدي.

﴿۵﴾ بله خبره دا چې تاته په یاد دي چې د زرویه زوی یوآب زما سره څه وکړل، هغه د اسراییلو د لښکرو قوماندانان یعنې ابنیر د نیر زوی او عماسا د یتر زوی ووژل. هغوی یې د سولې په وخت کې د هغو وژنو په بدل کې ووژل چې د جګړې په وخت کې یې وژلي وو. د هغه لاسونه د بې گناه سړیو په وینو ککړ دي. ﴿۶﴾ ته د عقل نه کار واخله، هغه مه پرېږده چې سپین ږیری شي او په طبیعي مرګ مړ شي. ﴿۷﴾ خو د جلعادي برزلاي په زامنو باندې مهربانه اوسه او هغوی په هغو خلکو کې شامل کړه چې ستا په دسترخوان باندې ډوډۍ خوري. ځکه کله چې زه ستا د ورور ابشالوم څخه وتښتېدم هغوی زما سره ودرېدل. ﴿۸﴾ یاد ساته چې شمعي د بنیامیني جیرا زوی چې د بحوریم څخه دی، هم ستا سره دی. په هغه ورځ چې زه محنايم ته لاړم، هغه په ما باندې ډېر سخت لعنت ووايه. خو کله چې هغه زما د لیدلو دپاره د اردن د سیند غاړې ته راغی، ما د څښتن په نوم هغه ته قسم وخور چې زه به هغه ونه وژنم. ﴿۹﴾ خو ته هغه بې سزا مه پرېږده. ته پوه سړی یې او په دې باندې پوهېږې چې د هغه سره باید څه وکړې. که څه هم هغه سپین ږیری دی، باید ووژل شي.»

د داود مړینه

﴿۱۰﴾ داود مړ شو او د داود په ښار کې ښخ شو. ﴿۱۱﴾ هغه خلوېښت کاله په اسراییلو باندې

پاچاهي وکړه - اووه کاله په حبرون کې او دري دېرش کاله په اورشليم کې. (۱۲) نو سليمان د خپل پلار داود په تخت باندې کښېناست او د هغه پاچاهي ټينگه شوه.

د ادونيا وژنه

(۱۳) يوه ورځ د حجيت زوی ادونيا د سليمان مور بتشبع ته ورغی. بتشبع د هغه څخه پوښتنه وکړه: «ته د سولې سره راغلی یې؟» هغه ځواب ورکړ: «هو، د سولې سره.» (۱۴) بيا هغه زیاته کړه: «زه غواړم ستاسو سره خبرې وکړم.» هغې ځواب ورکړ: «څه غواړې چې ووايي؟» (۱۵) هغه وويل: «لکه څنگه چې تاسو پوهېږئ، پاچاهي زما وه. ټولو اسراييليانو ماته د پاچا په سترگه کتل. خو هرڅه بدل شول او زما ورور پاچا شو ځکه چې دا د څښتن رضا وه.» (۱۶) اوس زه يوه غوښتنه لرم، هيله ده چې هغه رد نه کړئ.» بتشبع ځواب ورکړ: «څه غوښتنه؟» (۱۷) هغه ځواب ورکړ: «د سليمان پاچا څخه غوښتنه وکړئ چې هغه ځوانه ښځه اييشگ چې د شونم څخه ده، ماته راکړي چې واده ورسره وکړم. زه پوهېږم چې هغه به ستاسو غوښتنه رد نه کړي.» (۱۸) هغې ځواب ورکړ: «دېر ښه، زه به ستا دپاره د پاچا سره خبرې وکړم.»

(۱۹) نو بتشبع سليمان پاچا ته ورغله چې د هغه سره د ادونيا په هکله خبرې وکړي. پاچا خپلې مور ته د هرکلي ويلو دپاره راپاڅېده او هغې ته يې د درناوي سر ټيټ کړ. بيا هغه په خپل تخت باندې کښېناست او بل تخت يې راوغوښت او مور يې د هغه ښي لاس ته په تخت باندې کښېناستله. (۲۰) بتشبع وويل: «ستا څخه يوه کوچنۍ غوښتنه لرم، هغه رد نه کړئ.» پاچا په ځواب کې وويل: «ای زما مورې، ووايه، زه به ستا غوښتنه رد نه کړم.» (۲۱) نو هغې وويل: «پرېږده چې ستا ورور ادونيا د اييشگ سره واده وکړي.» (۲۲) پاچا پوښتنه وکړه: «ولې زما څخه غواړې چې اييشگ هغه ته ورکړم؟ کېدای شي چې دا هم زما څخه وغواړې چې تخت هم ورته ورکړم. اخر هغه زما مشر ورور دی او ابياتار کاهن او يوآب د هغه پلويان دي.» (۲۳) نو سليمان پاچا د څښتن په نوم قسم

وخوړ او ويې ويل: «که چېرې ادونيا مې د دې غوښتنې په خاطر ژوندی پرېښود، نو خدای دې ما ووژني. (۲۴) څښتن زه د خپل پلار داود په ځای پاچا کړی يم او زما پاچاهي يې ټينگه کړې ده. هغه خپله وعده تر سره کړې ده او ماته او زما اولادې ته يې پاچاهي ورکړې ده. زه د ژوندي څښتن په نوم قسم خورم چې ادونيا به همدا نن ووژل شي!» (۲۵) نو سليمان بنایاه د يهوياذاع زوی ته حکم وکړ، هغه لاړ او ادونيا يې وواژه.

د ابياتار شړل او د يوآب وژنه

(۲۶) پاچا ابياتار کاهن ته وويل: «بېرته خپلې ځمکې او ځای عناتوت ته لاړ شه. ته د مرگ لايق يې، خو اوس دې نه وژنم، ځکه چې هغه وخت چې ته زما د پلار داود سره وې، د څښتن تعالی د لوظ صندوق به دې د هغه سره وړلو. په ټولو سختيو کې د هغه سره يوځای وې.» (۲۷) نو سليمان ابياتار د څښتن د کاهنتوب څخه لېرې کړ. په دې ډول يې د څښتن هغه خبره تر سره کړه چې د عیلي کاهن او د هغه د اولادې په اړه يې په شيلوه کې کړې وه.

(۲۸) کله چې يوآب د دې پېښې څخه خبر شو، هغه د څښتن څپمې ته وتښتېده او د قربانۍ د ځای ښکرونه يې ونيول. يوآب د ادونيا ملاتړ کاوه، خو د ايشالوم څخه يې ملاتړ نه وکړی. (۲۹) سليمان پاچا خبر شو چې يوآب د څښتن څپمې ته تښتېدلی دی او د قربانۍ د ځای په خوا کې دی. نو سليمان بنایاه ته امر وکړ: «لاړ شه او هغه ووژنه!» (۳۰) هغه د څښتن څپمې ته ورغی او يوآب ته يې وويل: «پاچا حکم کوي چې دباندې راووځه.» يوآب په ځواب کې وويل: «نه، زه غواړم چې دلته مړ شم.» بنایاه بېرته پاچا ته ورغی او د يوآب خبره يې ورته وکړه. (۳۱) نو بيا پاچا بنایاه ته امر وکړ: «څنگه چې هغه وايي هماغسې وکړه. هغه ووژنه او ښخ يې کړه، ترڅو د هغو بې گناه خلکو د وينو د ملامتۍ څخه چې يوآب توی کړې وې، زه او زما د پلار نوره اولاده پاکه شي. (۳۲) څښتن به يوآب ته د هغو قتلونو په خاطر سزا ورکړي چې هغه کړي وو او زما پلار داود

د هغو څخه خبر نه ؤ. يوآب هغه دوه سړي ووژل چې د هغه څخه نېک او ډېر ښه وو، يعنې ابنير د اسراييلو د لښکرو قوماندان او عماسا د يهودا د لښکرو قوماندان. (۳۳) د هغوی د قتلونو سزا به د تل دپاره د يوآب او د هغه د اولادې په غاړه وي. خو څښتن به تل د داود اولادې ته چې د هغه په تخت باندې کښېني، سوله ور په برخه کړي.» (۳۴) نو بناياه سپېڅلې څېمې ته لاړ او يوآب يې وواژه. د هغه مړی په خپله ځمکه کې چې په دښته کې وه، ښخ شو. (۳۵) پاچا د يوآب په ځای بناياه د لښکرو قوماندان کړ او صادق کاهن يې د ابياتار په ځای وټاکه.

د شمعي وژنه

(۳۶) نو پاچا شمعي راوغوښت او هغه ته يې وويل: «د خپل ځان دپاره په اورشليم کې کور جوړ کړه او هلته اوسېږه، خو بل هېڅ چپرته لاړ نه شي. (۳۷) هغه ورځ چې ته لاړ شي او د قدرون له درې څخه پورې وځي، نو پوه شه چې ته به مړ شي او خون به يې ستا په غاړه وي.» (۳۸) شمعي پاچا ته په ځواب کې وويل: «ډېر ښه اعليحضرته! څنگه چې تاسو وايئ هماغسې به وکړم.» نو شمعي د ډېرې مودې دپاره په اورشليم کې پاتې شو.

(۳۹) خو درې کاله وروسته د شمعي دوه غلامان د جت پاچا اخيش د معکه زوی ته وتښتېدل. کله چې شمعي واورېدل چې هغوی په جت کې دي، (۴۰) هغه په خپل خره باندې کته واچوله او اخيش پاچا ته ورغی چې خپل غلامان پيدا کړي. هغه يې پيدا کړل او بېرته يې خپل کور ته راوستل. (۴۱) کله چې سلیمان ته خبر ورسېده چې شمعي د اورشليم څخه جت ته تللی ؤ او بېرته راستون شوی دی، (۴۲) پاچا شمعي راوغوښت او هغه ته يې وويل: «ايا تاته مې د څښتن په نوم قسم او خبرداری نه ؤ درکړی چې په هغه ورځ چې د اورشليم نه ووځي او بل چپرته لاړ شي، مړ به شي؟ تا هغه وخت زما امر ومانه. (۴۳) نو ولې دې هغه قسم مات کړ چې د څښتن سره دې کړی ؤ او زما د امر څخه دې هم سرغړونه وکړه؟» (۴۴) همدارنگه پاچا شمعي ته وويل: «ته په خپل

زړه کې په خپلو هغو ټولو بديو باندې پوهېږي چې زما د پلار داود سره دې کړې دي. اوس به
خښتن تاته ستا د بدو کارونو سزا درکړي. (٤٥) خو خښتن به ماته برکت راکړي او هغه به د داود
پاچاهي تل تر تله ټينگه وساتي.» (٤٦) نو بيا پاچا بنايا ته حکم وکړ او هغه شمعي دباندې وويست
او ويې واژه.

نو پاچاهي د سليمان په لاسونو کې ټينگه پاتې شوه.

سليمان او د حکمت غوښتنه

(دوهم تواريخ ١: ٣-١٢)

٣ (١) سليمان د مصر د پاچا فرعون سره يو تړون وکړ او د هغه د لور سره يې واده وکړ. هغه يې
راوستله چې تر هغې پورې د داود په ښار کې واوسېږي ترڅو پورې چې هغه د خپلې ماڼۍ، د
خدای د کور او د اورشليم شاوخوا دېوال د جوړولو کار سرته ورسوي. (٢) تر هغه وخته پورې لا
د خښتن دپاره کور نه ؤ جوړ شوی، نو ځکه به قوم په مختلفو سيمه ييزو عبادت ځايونو کې قربانۍ
کولې.

(٣) سليمان د خښتن سره مينه کوله او د خپل پلار داود د لارښوونو له مخې يې عمل کاوه. خو
هغه هم د عبادت په مختلفو سيمه ييزو ځايونو کې قربانۍ کولې او خوشبويي يې سوځوله. (٤)
پاچا جبعون ته لار چې هلته قربانۍ وړاندې کړي، ځکه چې هغه د قربانۍ کولو تر ټولو مشهور
ځای ؤ. سليمان به د قربانۍ په هغه ځای کې زر سوځېدونکې نذرانې وړاندې کولې. (٥) يوه شپه
په جبعون کې خښتن خدای هغه ته په خوب کې ورښکاره شو او پوښتنه يې ترې وکړه: «څه
غواړې چې تاته يې درکړم؟» (٦) سليمان په ځواب کې وويل: «تا تل د خپل غلام يعنې زما د
پلار داود سره ډېره مينه ښودلې ده او هغه تاته وفادار، نېک او صادق ؤ. هغه ته دې خپله زياته او نه

بدلېدونکې مینه ونبودله چې هغه ته دې زوی ورکړ چې نن ورځ د هغه په ځای پاچاهي کوي. (۷)

نو بیا، ای زما خښتن خدایه، تا خپل غلام زما د پلار داود په ځای پاچا کړ. خو زه د یو کوچني ماشوم په شان یم او په دې باندې نه پوهېږم چې څنگه پاچاهي وکړم. (۸) زه د هغه قوم په منځ کې اوسېږم چې تا د خپل ځان دپاره غوره کړی دی، هغه قوم چې دومره زیات دی چې نه شمېرل کېږي. (۹) نو ماته پوهه او حکمت راکړه چې ستا په قوم باندې په عدالت سره حکومت وکړم او د ښو او بدو ترمنځ فرق وکړم. که نه، نو څوک کولای شي چې ستا په دې لوی قوم باندې پاچاهي وکړي؟»

(۱۰) خښتن خوشحاله شو چې سلیمان دغه غوښتنه کړې ده. (۱۱) نو خدای هغه ته وویل: «څرنګه چې تا دا وغوښتل او د خپل ځان دپاره دې نه د زیات عمر هیله وکړه، نه دې د شتمنی او نه دې د خپلو دښمنانو مرګ وغوښت، بلکې د پوهې او حکمت هیله دې وکړه چې په عدل سره پاچاهي وکړي. (۱۲) څه چې تا غوښتي دي زه به یې درکړم. زه به تاته داسې پوهه او حکمت درکړم، چې له دې څخه مخکې هم د چا سره نه وو او وروسته به هم د چا سره نه وي. (۱۳) برسېره پردې هغه څه چې تا نه دي غوښتي زه به یې درکړم، یعنې شتمني او عزت دواړه، ترڅو ستا په ژوند کې په پاچاهانو کې څوک ستا سره برابر نه شي. (۱۴) او که چېرې زما اطاعت وکړي او د خپل پلار داود په شان زما د قوانینو او حکمونو څخه پیروي وکړي، زه به درته زیات عمر درکړم.»

(۱۵) نو سلیمان راوښی شو او پوه شو چې خښتن ورسره په خوب کې خبرې کړې دي. بیا هغه اورشلیم ته لاړ، د خښتن د لوظ صندوق ته مخامخ ودرېده او سوځېدونکې او د سلامتې نذرانې یې خښتن ته وړاندې کړې. له هغې وروسته یې خپلو ټولو درباریانو ته مېلمستیا ورکړه.

د سلیمان عادلانه قضاوت

١٦ يوه ورځ دوه بدلمنې بڼځې پاچا ته راغلې او د هغه په مخکې ودرېدلې. ١٧ د هغوی څخه یوې وویل: «وبخښئ، اعلیحضرته! زه او دغه بڼځه په یو کور کې اوسېږو. هغه وخت چې زما ماشوم پیدا شو هغه زما سره په دې کور کې وه. ١٨ زما د ماشوم د زېږېدلو په درېمه ورځ هغې هم یو ماشوم وزېږاوه. په هغه کور کې یوازې مونږ وو او زموږ څخه پرته هلته بل هېڅوک نه ؤ. ١٩ نو یوه شپه هغې بڼځې په خوب کې خپل ماشوم د ځان لاندې کړی ؤ او هغه مړ شوی ؤ. ٢٠ نو د شپې په نیمايي کې چې کله زه ویده وم، هغه راپاڅېدلې وه او زما زوی یې زما له څنگ څخه اخیستی ؤ. هغه یې خپله غېږه کې او خپل مړ زوی یې زما په غېږه کې اچولی ؤ. ٢١ کله چې سهار راپاڅېدم چې خپل ماشوم ته شیدې ورکړم، ومې لیدل چې هغه مړ دی! ما په غور سره په رڼا کې هغه ته وکتل او ومې لیدل چې هغه زما زوی نه دی.» ٢٢ هغې بلې بڼځې وویل: «نه! ژوندی ماشوم زما دی او مړ ماشوم ستا دی.» لومړنۍ بڼځې بېرته په ځواب کې وویل: «نه! مړ ماشوم ستا دی او ژوندی زما دی!» نو هغوی د پاچا په حضور کې یو تر بله شخړه وکړه.

٢٣ پاچا وویل: «تاسو دواړه دا دعوه لرئ چې ژوندی ماشوم زما دی او مړ ماشوم زما نه دی.» ٢٤ نو پاچا وویل: «ماته توره راوړئ.» نو کله چې هغوی پاچا ته توره راوړه، ٢٥ بیا هغه حکم وکړ: «دا ژوندی ماشوم دوه ټوټې کړئ او نیم یې یوې ته ورکړئ او نیم یې بلې ته ورکړئ.» ٢٦ هغه بڼځه چې د ژوندي ماشوم اصلي مور وه، زړه یې په خپل ماشوم باندې وسوځېده او پاچا ته یې وویل: «اعلیحضرته! مهرباني وکړئ دا ژوندی ماشوم هغې ته ورکړئ! هغه مه وژنئ!» خو هغې بلې بڼځې وویل: «نه دې زما وي او نه دې ستا وي. هغه دوه ټوټې کړئ!» ٢٧ هغه وخت پاچا خپله پرېکړه وکړه: «ماشوم مه وژنئ! هغه لومړنۍ بڼځې ته ورکړئ ځکه چې هغه یې اصلي مور ده.»

٢٨ کله چې د اسراییلو ټولو خلکو واورېدل چې پاچا دا قانوني پرېکړه کړې ده، د هغوی په نظر کې پاچا ډېر د عزت وړ شو، ځکه هغوی ولیدل چې خدای هغه ته حکمت ورکړی دی چې په عدل سره پاچاهي وکړي.

۴ (۱) نو سلیمان پاچا په ټولو اسراییلو باندې پاچاهي کوله (۲) او دا د هغه لوړ رتبه مامورین

وو:

عزریا د صادق زوی - کاهن.

(۳) الیحورف او اخیا د شیشه زامن - د هغه منشیان.

یهوشافاط د اخیلود زوی - د پېښو د ثبتولو مسوول.

(۴) بنایاه د یهویداع زوی - د لښکرو قوماندان،

صادوق او ایباتار - کاهنان.

(۵) عزریا د ناتان زوی - د سیمه ییزو والیانو مشر.

زابود د ناتان زوی - کاهن او د پاچا شخصي مشاور.

(۶) اخیشار - د پاچا د مانی مشر.

ادونیرام د عبدا زوی - د بېگاری کارونو مشر.

(۷) سلیمان د ټولو اسراییلو دپاره دولس سیمه ییز والیان وټاکل. هغوی به د پاچا او د هغه د

کورني دپاره د خپلو سیمو څخه خوراک تیاراوه او د دې دپاره به هر والي په کال کې د یوې

میاشتي دپاره مسوول ؤ. (۸) د هغو والیانو او سیمو نومونه چې هغوی یې مشران وو، په لاندې

ډول دي:

بن حور، د افرایم په غرنۍ سیمه کې.

(۹) بن دقر، د ماقص، شعلبیم، بیت شمس او ایلون بیت حانان په ښارونو کې.

١٠ بن حسد، په اروبوت، سوکوه او د حافر په ټوله سیمه کې.

١١ بن ایناداب، چې د سلیمان د لور تافت سره یې واده کړی ؤ، د دور په ټوله سیمه کې.

١٢ بعنه د اخیلود زوی په تعنک، مجدو ښارونو او بیت شان ته نژدې ټولو سیمو کې چې د یزرعیل د ښار لاندې د زرتان ښار ته نژدې دي، د بیت شان څخه تر ابل محوله او د یقمعام د ښارونو بلې خوا پورې.

١٣ بن جابر، د جلعاد د راموت ښار او د جلعاد په کلیو کې چې د منسی د اولادې یایر په

طایفې پورې اړه لرله او د باشان د ارجوب په سیمه کې، یعنې په شپېتو لویو قوی دېوال لرونکو ښارگوټو کې چې برنجي سیخ لرونکې دروازې یې درلودلې.

١٤ اخیناداب د عیدو زوی د محنایم په سیمه کې.

١٥ اخیمعص، چې د سلیمان د لور باسمت سره یې واده کړی ؤ، د نفتالي په سیمه کې.

١٦ بعنه د حوشای زوی د اشیر په سیمه او د بعلوت په ښار کې.

١٧ یهوشافاط د فاروح زوی، د یساکار په سیمه کې.

١٨ د ایله زوی شمعی، د بنیامین په سیمه کې.

١٩ جابر د اوري زوی، په جلعاد کې. دا د اموریانو د پاچا سیحون او د باشان د پاچا عوج

هېواد ؤ.

د دولسو حکمرانانو برسېره، په ټوله خاوره باندې یو لوی حکمران هم ؤ.

د سلیمان قدرت، شتمني او حکمت

٢٠ د یهودا او اسراییلو خلک د بحیرې د شگو په شان ډېر وو، هغوی خوړل، خښل او خوشحاله

وو. ٢١ سلیمان په ټولو پاچاهيو باندې د فرات د سیند څخه نیولې د فلسطینیانو تر هېواده او د

مصر تر سرحده پورې پاچاهي کوله. هغوی به باج ورکاوه او د سلیمان د ژوند تر پایه د هغه تابع

وو.

۲۲ د سلیمان د دربار ورځنی خوراکه درې زره کیلوگرامه بڼه اوږه او شپږ زره کیلوگرامه زیږه اوږه وو. ۲۳ همدارنگه لس چاغ غویان، شل د خرځای غویان، سل پسونه او وزې، پرته له دې هوسی، غرڅې او چاغ مرغان هم وو. ۲۴ سلیمان د فرات د سیند د لوېدیځې خوا په ټوله خاوره باندې د تفسح څخه چې د فرات په څنګ کې ؤ نیولې د غزې تر بڼاره پورې چې په لوېدیځ کې ؤ، پاچاهي کوله. د فرات د لوېدیځ ټول پاچاهان د هغه تابع وو او د ټولو ګاونډیو هېوادونو سره یې روغه جوړه وه. ۲۵ د سلیمان په ټول ژوند کې په شمال کې د دان څخه نیولې په جنوب کې تر بیرشبع پورې د یهودا او اسراییلو کورنۍ د خپلو ټاکونو او انځرو د ونو د سیوري لاندې په امن کې کښناستلې. ۲۶ سلیمان د خپلو جنګي ګاډیو د اسونو دپاره څلوېښت زره غوچلې او دولس زره سپاره عسکر درلودل. ۲۷ د هغه د دولسو سیمو والیانو هر یو په خپله ټاکلې شوې میاشت کې د سلیمان پاچا او هر هغه چا دپاره چې په مانی کې یې ډوډۍ خوړله، خوراک تیاراوه. هغوی به تل د اړتیا وړ شیان پوره کول. ۲۸ همدارنگه هغوی به د جنګي ګاډیو د اسونو او نورو اسونو دپاره هم د اوربشو او بوسو خپله برخه هغه ځای ته راوړله چې ورته اړتیا وه.

۲۹ سلیمان ته خدای لوی حکمت، ځیرکتیا او بې اندازې زیاته پوهه ورکړې وه. ۳۰ د سلیمان حکمت د ختیځ د پوهانو او د مصر د پوهانو د حکمت څخه هم زیات ؤ. ۳۱ هغه د ټولو خلکو څخه ډېر زیات پوه ؤ. هغه د ازراحی ایتان او د ماحول د زامنو یعنی حیمان، کلکول او دردع څخه هم ډېر پوه ؤ او د هغه شهرت په ټولو ګاونډیو هېوادونو کې خپور شو. ۳۲ هغه درې زره متلونه ویلي دي او د سندرو شمېر یې یو زر او پنځو ته رسېده. ۳۳ هغه د ونو او بوټو په اړه د لبنان د سبر د ونو څخه نیولې د هغه وپلني پورې چې په دېوالونو باندې شنه کېږي، خبرې کړې دي. هغه د څارویو، مرغانو، خزندو او ماهیانو په اړه خبرې کړې دي. ۳۴ د ټولې نړۍ پاچاهانو د هغه د

حکمت په هکله واورېدل او استازي يې ورو لېږل چې د هغه خبرو ته غوږ ونيسي.

د خښتن د کور د جوړولو تياری

۵ (۱) د صور پاچا حيرام تل د داود ملگری و او کله چې هغه واورېدل چې سليمان د خپل پلار داود په ځای پاچا شوی دی، هغه ته يې خپل استازي واستول. (۲) سليمان بېرته حيرام ته دغه پيغام ورواستاوه: (۳) «تاسو پوهېږئ چې زما پلار داود د هغو جگړو له امله چې د هغه شاوخوا دښمنو هېوادونو په وړاندې يې درلودلې، ونه شو کولای چې د خپل خښتن خدای د عبادت دپاره کور جوړ کړي، تر هغې پورې چې خښتن د هغه دښمنان د هغه تر پښو لاندې کړل. (۴) خو اوس زما خښتن خدای ماته زما په ټولو سرحدونو کې ارامي راکړې ده. زه هېڅ دښمن نه لرم او د حملې هېڅ خطر نشته. (۵) لکه څنګه چې خښتن زما د پلار داود سره وعده کړې وه او ويلې يې وو: ستا زوی چې زه به يې ستا په ځای په تخت باندې کښېنوم هغه به زما دپاره کور جوړ کړي. نو له دې امله ما نيت کړی دی چې د خپل خښتن خدای د عبادت دپاره کور جوړ کړم.» (۶) سليمان زياته کړه: «نو تاسو حکم ورکړئ چې زما دپاره د لبنان څخه د سېر د ونو لرګي پرې کړی شي. زما سړي به ستاسو د سړيو سره کار کوي او هرڅومره اجوره چې تاسو ورته ټاکئ، ستاسو کسانو ته به يې ورکړم. تاسو پوهېږئ چې مونږ داسې څوک نه لرو چې تاسو صيدونيانو په شان د ونو په پرې کولو کې ماهر وي.»

(۷) کله چې حيرام د سليمان پيغام واورېد، هغه ډېر خوشحاله شو او ويې ويل: «خښتن ته دې ثنا وي، ځکه چې داود ته يې پوه زوی ورکړی دی چې په دې لوی قوم باندې پاچاهي وکړي.» (۸) نو حيرام سليمان ته دا پيغام واستاوه: «هغه پيغام چې ماته مو رالېږلی و ما تر لاسه کړ، زه به ستاسو غوښتنه پوره کړم. زه به تاسو ته د سېر او سروې د ونو لرګي تيار کړم. (۹) زما کسان به هغه لرګي

د لبنان څخه بحیرې ته رابنکته کړي، هغه به د تختو په شان د یو بل سره وتړي او د بحیرې په غاړه به یې هغه ځای ته چې تاسو یې ټاکئ، درلاهو کړي. هلته به زما کسان هغه راخلاص کړي. تاسو کولای شئ چې هغه یوسی. او تاسو به زما دا غوښتنه ومنئ چې زما د شاهي مانی خلکو ته خوراک تیار کړئ.» (۱۰) نو حیرام سلیمان ته د سبر او سروې د ونو هغه ټول لرگي چې هغه غوښتي وو، ور ورسول. (۱۱) او سلیمان حیرام ته د هغه د شاهي مانی د خلکو د خوراک دپاره دوه زره ټنه غنم او څلور لکه لیتره د زیتونو سوچه تېل ورکړل. سلیمان به دغه کار هر کال کاوه. (۱۲) نو لکه څنګه چې څښتن وعده کړې وه هغه سلیمان ته حکمت ورکړ. او د سلیمان او حیرام ترمنځ سوله ییزې اړیکې وې او د هغو د ټینګښت دپاره یې یو تړون لاسلیک کړ.

(۱۳) سلیمان پاچا د ټولو اسراییلو څخه دېرش زره کسان د بېگار دپاره راجلب کړل. (۱۴) د هغوی څخه به یې لس زره تنه په وار سره میاشت په میاشت لبنان ته لېږل، نو هغوی به یوه میاشت په لبنان کې تېروله او دوه میاشتې به په خپل کور کې وو. ادونیرام د بېگاری کارونو مشر ؤ. (۱۵) همدارنګه سلیمان په غرنۍ سیمه کې اتیا زره د تیږو پرېکونکي او اویا زره تنه د تیږو د وړلو دپاره درلودل. (۱۶) همدارنګه هغه درې زره او درې سوه تنه د کارگرانو مشران درلودل چې د کارونو څارنه به یې کوله او کارگرانو ته به یې لارښوونه کوله. (۱۷) هغوی د سلیمان پاچا په حکم د تیږو د کان څخه د ډېرو ښو تیږو تختې راویستلې چې د خدای د کور دپاره د توږل شویو تیږو څخه بنیاد تیار کړي. (۱۸) د سلیمان او حیرام کارگرانو او د جبال سږیو تیږې او لرگي تیار کړل چې د خدای کور جوړ شي.

سلیمان او د څښتن د کور جوړونه

۶ (۱) د مصر څخه د اسراییلو د قوم د وتلو څخه وروسته په څلور سوه اتیاوم کال کې په

اسراييلو باندي د سليمان د پاچاهۍ په څلورم كال د زيو په مياشت كې چې د كال دوهمه مياشت ده، هغه د خدای د كور په جوړولو پيل وكړ. (۲) هغه كور چې سليمان د خښتن دپاره جوړ كړی ؤ، د هغه اوږدوالی اووه ويشت متره، سور يې نهه متره او لوړوالی يې ديارلس نيم متره ؤ. (۳) د خدای د كور مخې ته دهليز ؤ چې اوږدوالی يې د خدای د كور سره برابر ؤ، يعنې نهه متره او سور يې څلورنيم متره ؤ. (۴) هغه د خدای د كور په دېوالونو كې لوړې تنگې كړكې گانې جوړې كړې. (۵) د خدای د كور په اړخونو او شاته دباندينی دېوالونو ته څنگ په څنگ يې يوه درې منزله ودانۍ جوړه كړه. (۶) په لاندېني منزل كې هرې كوټې دوه متره او شل سانتي سور، په منځني منزل كې دوه متره او اويا سانتي سور او په پورتنی منزل كې درې متره او لس سانتي سور درلود. د خدای د كور دېوال په هر منزل كې نسبت ښكتنی منزل ته نری ؤ، ترڅو بې له دې چې په هغه كې تيرونه جوړ شي، كوټې په دېوال باندي ټينگې شي.

(۷) د كومو تيرونه چې د خښتن كور جوړ شوی ؤ هغه په كان كې تيارې شوې وې. كله چې د خښتن كور جوړېده، نو د څټكونو، تېشو يا د اوسپنې د نورو سامانونو اواز هلته نه اورېدل كېده.

(۸) د ودانۍ د لاندېني منزل د ننوتلو دروازه د خدای د كور په جنوبي اړخ كې وه، چې د زينو په وسيله يې دوهم او درېم منزل ته لاره درلودله. (۹) نو په دې توگه سليمان پاچا د خدای كور جوړ كړ او سرته يې ورساوه. بام يې د سبر د ونو د تيرانو او تختو څخه جوړ كړ. (۱۰) هغه درې منزله ودانۍ چې هر منزل يې دوه متره او شل سانتي لوړوالی درلود، د خدای د كور دباندينی دېوالونو ته څنگ په څنگ وه. ودانۍ د دېوالونو سره د سبر د ونو د تيرانو په وسيله نښلول شوې وه.

(۱۱) خښتن سليمان ته وويل: (۱۲) «زما د كور په اړه چې ته يې جوړوې، كه چېرې زما په ټولو فرمانونو او حكمونو باندي عمل وكړې، نو زه به هغه وعده چې ستا د پلار داود سره مې كړې ده، ستا په وسيله تر سره كړم. (۱۳) او زه به د اسراييلو د قوم په منځ كې په هغه كور چې تا جوړ كړی

دی اوسپریم او هغوی به هېڅکله یوازې پرېنږدم!»

۱۴ نو په دې توگه سلیمان پاچا د خدای د کور جوړول سرته ورسول.

د خدای د کور داخلي سامان

(دوهم تواریخ ۳: ۸ - ۱۴)

۱۵ داخلي دېوالونه د غولي څخه تر چته پورې د سبر د ونو په تختو باندې پوښل شوي وو او د خدای د کور حویلی د سروې په لرگیو باندې پوښل شوي وه. ۱۶ داخلي کوټه چې د ډېر سپېڅلي ځای په نوم یادېدل د خدای د کور شاته برخه کې جوړه شوې وه. هغه نهه متره اوږده وه او د سبر د ونو د تختو په وسیله چې د غولي څخه تر چته پورې رسېدلې، د اصلي سالون څخه بېل شوې وه. ۱۷ اصلي سالون چې ډېر سپېڅلي ځای ته مخامخ و، اتلس متره اوږدوالی یې درلود. ۱۸ د سبر د ونې تختې د کدوانو او گلانو په نقشونو باندې ښکلې کړای شوې وې. ټوله دنننۍ برخه د سبر په لرگیو باندې پوښل شوې وه، ترڅو د دېوالونو تیرې ونه لیدل شي. ۱۹ ډېر سپېڅلي ځای تیار شو چې د څښتن د لوظ صندوق په کې کېږدي. ۲۰ د دې کوټې اوږدوالی نهه متره، سور یې نهه متره او لوړوالی یې نهه متره و. داخلي برخه په سوچه سرو زرو باندې پوښل شوې وه. په همدې ډول د قربانۍ ځای چې د سبر د تختو څخه جوړ شوی و، په سرو زرو باندې پوښل شوی و. ۲۱ د خدای د کور دنننۍ برخه په سوچه سرو زرو باندې پوښل شوې وه او د ډېر سپېڅلي ځای د دروازې مخامخ ته د سرو زرو زنجیرونه ځای په ځای شوي وو چې هغه ځای هم په سوچه سرو زرو باندې پوښل شوی و. ۲۲ د خدای د کور ټوله داخلي برخه په سرو زرو باندې پوښل شوې وه، همدارنگه د قربانۍ ځای هم چې د ډېر سپېڅلي ځای په څنګ کې و، په سرو زرو باندې پوښل شوی و.

٢٣ سلیمان دوه اسماني مخلوقات د زيتون د لرگیو څخه جوړ کړل او په ډېر سپېڅلي ځای کې يې کېښودل. هر يو څلورنيم متره لوړوالی درلود. ٢٤-٢٤ دواړه په يوه اندازه او په يو شکل وو او هر يو دوه دوه وزرونه درلودل. د هر يو وزر اوږدوالی دوه متره او شل سانتي و، نو د يو وزر د سر نه د بل وزر تر سره پورې فاصله څلورنيم متره وه. ٢٧ هغه يې په ډېر سپېڅلي ځای کې يو تر بله څنګ په څنګ داسې کېښودل، ترڅو د هغوی دوه غوړېدلي وزرونه د کوتې په منځ کې يو د بله سره ولګېږي او دوه نور وزرونه د دېوالونو سره ولګېږي. ٢٨ دواړه اسماني مخلوقات په سرو زرو باندې پوښل شوي وو.

٢٩ د اصلي سالون او د ډېر سپېڅلي ځای دېوالونه چارچاپېره د اسماني مخلوقاتو، د خرما د ونو او گلانو په توږل شويو نقشونو باندې ښکلي کړای شوي وو. ٣٠ د دننيو او دباندنيو کوټو غولي هم په سرو زرو باندې پوښل شوي وو.

٣١ سلیمان د ډېر سپېڅلي ځای د ننوتلو په دروازه کې يوه دوه پله يي دروازه چې د زيتون د لرگیو څخه جوړه شوې وه کېښودله، چې پنځه اړخيزه بازوګان او سرطاق يې درلودل. ٣٢ دوه پله يي دروازه د اسماني مخلوقاتو، د خرما د ونو او گلانو په توږل شويو نقشونو باندې ښکلي کړای شوې وه. هغه دروازه، اسماني مخلوقات او د خرما ونې په ټکول شويو سرو زرو باندې پوښل شوي وو.

٣٣ په هماغه ډول اصلي سالون ته د ننوتلو د دروازې چوکاټ د زيتون د لرگیو څخه د مستطیل په شکل جوړ شوی و. ٣٤ همدارنگه دوه دروازې وې چې د سروې د لرگیو څخه جوړې شوې وې. هرې دروازې دوه داسې برخې درلودلې چې چپراسونه يې درلودل. ٣٥ دا دروازې د اسماني مخلوقاتو، د خرما د ونو او د گلانو په توږل شويو نقشونو باندې ښکلي کړای شوې وې چې يو برابر په سرو زرو باندې پوښل شوې وې. ٣٦ د عبادت ځای د دننې حوډلی ګردچاپېره يو دېوال و.

هغه دېوال د درې طبقو توږل شويو تيرو او د يوې طبقې د سبر د تيرانو څخه جوړ شوی ؤ.

۳۷ د خدای د کور بنياد د سليمان د پاچاهۍ په څلورم کال د زيو په مياشت کې چې د کال دوهمه مياشت وه، کېښودل شو. ۳۸ د سليمان د پاچاهۍ په يوولسم کال د بول په مياشت کې چې د کال اتمه مياشت وه، د خدای د کور د جوړېدلو کار کت مټ د پلان له مخې په پوره توگه سر ته ورسېده. سليمان اووه کاله د هغه په جوړولو باندې ولگول.

د سليمان ماڼی

۷ خو سليمان د خپلې ماڼۍ په جوړولو باندې ديارلس کاله تېر کړل او هغه يې پوره کړه. ۲ د ماڼۍ هغه سالون چې د لبنان د ځنگل د سالون په نوم يادېده څلورڅلوېښت متره اوږدوالی، دوه ويشت متره سور او ديارلس نيم متره لوړوالی درلود. هغه د سبر د ونو د ستنو څلور قطاره درلودل چې د سبر تيران ورباندې پراته وو. ۳ د دې سالون د سبر د لرگيو بام د تيرانو د پاسه ؤ او دا تيران په ستنو باندې پراته وو. ټول پنځه څلوېښت تيران او په هر يو قطار کې پنځلس تيران وو. ۴ د هغې کړکۍ گانې په درې قطارونو کې يو بل ته مخامخ ايښودل شوې وې. ۵ دروازو او کړکيو مستطيل شکله چوکاټونه درلودل او په هر دېوال کې د کړکيو درې قطاره يو بل ته مخامخ وو.

۶ بل سالون چې د ستنو د سالون په نوم يادېده، دوه ويشت متره اوږد او ديارلس نيم متره يې سور ؤ. د هغه مخې ته يو دالان ؤ چې بام يې درلود او په ستنو باندې ټينگ شوی ؤ.

۷ د پاچا د تخت کوټه چې د قضاوت د سالون په نوم هم يادېده، يعنې هغه ځای چې سليمان به په کې د دعوو پرېکړې کولې، د غولي څخه تر چته پورې يې د سبر د لرگيو تختې درلودلې.

۸) د سلیمان خپل کور په بله خوږلی کې د قضاوت د سالون شاته ؤ چې د نورو ودانیو په شان جوړ شوی ؤ. همدارنگه سلیمان د فرعون د لور دپاره چې هغه ورسره واده کړی ؤ د دې کور په شان یو کور جوړ کړ.

۹) دا ټولې ودانۍ د باندې څخه تر لویې خوږلۍ پورې او د بنیاد څخه تر بامه پورې د ډبرو بنو تیرو د تختو څخه چې په ټاکلو اندازو غوڅې شوې وې او بانديني او دنني مخونه یې په اړو باندې غوڅ شوي وو، جوړې شوې وې. ۱۰) بنیادونه یې په ډبرو بنو لویو تیرو باندې چې ځینې یې څلورنیم متره او ځینې یې درې نیم متره اوږدوالی درلود ایښودل شوي وو. ۱۱) د هغو دپاسه په ټاکلو اندازو غوڅې شوې ډبرې بنې تیروې او د سبر د لرگیو تیران وو. ۱۲) د مانۍ د لویې خوږلۍ دېوال چې د خوږلۍ څخه چاپېره شوی ؤ، د څښتن د کور د داخلي خوږلۍ او د هغه د دالان په شان درې طبقې توږل شوې تیروې او یوه طبقه د سبر د لرگیو تیران یې درلودل.

د حورام کار

۱۳) سلیمان پاچا یو سړی راوغوښت چې حورام نومېده او د صور په ښار کې اوسېده. ۱۴) هغه د نفتالي د قبیلې څخه د یوې کونډې زوی ؤ او د هغه پلار د صور څخه ؤ او د برنجو کسبگر ؤ. حورام ډېر ماهر او پوه سړی ؤ او د برنجو په هر ډول کار کې یې تجربه درلودله. هغه سلیمان پاچا ته راغی او ټول هغه کارونه چې ورته سپارل شوي وو، سرته یې ورسول.

دوه برنجي ستنې

(دوهم تواریخ ۳: ۱۵ - ۱۷)

۱۵) حورام دوه برنجي ستنې په قالب کې جوړې کړې چې د هرې یوې لوړوالی اته متره او

گردچاپير يې پنځه متره او دېرش سانتي ؤ. (١٦) همدارنگه هغه د قالب شويو برنجو څخه دوه تاجونه جوړ کړل او د ستنو په سرونو باندې يې کېښودل. هر تاج دوه متره او شل سانتي لوړ ؤ. (١٧) د اوبدل شويو زنځيرونو يوه جالی وه چې د ستنو سرونه يې په تاجونو باندې ښکلي کړي وو. د هر تاج دپاره اووه دانې زنځيرونه وو. (١٨) هغه په دوه قطارونو کې برنجي انار جوړ کړل چې د هر جال څخه راتاو شي او هغه تاجونه چې د ستنو په سر باندې وو، ښکلي کړي. (١٩) هغه تاجونه چې په دالان کې د ستنو په سرونو باندې وو، د سوسن د گلونو په شکل وو او يو متر او اتيا سانتي لوړوالی يې درلود. (٢٠) د دواړو ستنو په تاجونو باندې د کاسه شکله برخې دپاسه چې د جال په څنګ کې وه، په چارچاپيره قطارونو کې دوه سوه برنجي انار وو. (٢١) حورام د خدای د کور د دروازې په مخکې دا دوه برنجي ستنې ودرولې. د جنوبي خوا ستن يې د ياکين په نوم او د شمالي خوا ستن يې د بوغز په نوم ياده کړه. (٢٢) د ستنو په سرونو باندې د سوسن د گلونو په شکل برنجي تاجونه وو. په دې توګه د ستنو کار سرته ورسېده.

د اوبو برنجي حوض

(دوهم تواريخ ٤: ٢ - ٥)

(٢٣) حورام د برنجو څخه يوه ګرده ټانکی جوړه کړه چې ژوروالی يې دوه متره او شل سانتي، قطر يې څلورنيم متره او گردچاپير يې ديارلس نيم متره ؤ. (٢٤) د ټانکی د غاړې گردچاپيره د برنجي کدوانو دوه قطارونه وو چې د ټانکی د نورو برخو سره يوځای قالب شوي وو. (٢٥) ټانکی د دولسو برنجي غويانو په شا باندې ولاړه وه چې درې يې شمال ته، درې يې جنوب ته، درې يې ختيځ ته او درې يې لوېديځ ته مخامخ وو. ټانکی د هغو دپاسه وه او د هغو سرونه دباندي خواته وو. (٢٦) د هغه پنډوالی پنځه اويا ملي متره ؤ او څنډه يې د جام د څنډې په شان وه چې د سوسن د غوړېدلې ګل په شان معلومېدله. په دې ټانکی کې د څلوېښت زرو ليترونه زياتې اوبه ځايېدلې.

٢٧ همدارنگه حورام لس برنجي گاډۍ جوړې کړې چې هرې يوې يو متر او اتيا سانتي اوږدوالی، يو متر او اتيا سانتي سور او يو متر او دېرش سانتي لوړوالی درلود. ٢٨ د گاډيو نقشه په دې ډول وه: د گاډۍ په چوکاټونو کې څلور کنجه تختې ايښودل شوې وې. ٢٩ په څلور کنجه تختو باندې د زمريانو، غويانو او د اسماني مخلوقاتو نقشونه وو. په چوکاټونو باندې د زمريانو او غويانو د نقشونو د پاسه او لاندې د گلانو د غونچو نقشونه وو چې د ټکول شوي فلز څخه جوړ شوي وو. ٣٠ هرې گاډۍ د برنجي ميلو سره څلور برنجي ارابې درلودلې. د تشت دپاره په څلورو کنجونو کې برنجي کومکي ميلې وې. د هغو په هر اړخ کې د گلانو د غونچو نقشونه وو. ٣١ د تشت دپاره د گاډۍ په سر باندې يو گرد چوکاټ ؤ. هغه د گاډۍ د سر څخه پنځه څلوېښت سانتي متره پورته خواته او اووه شپېته سانتي متره لاندې دننه خواته غزېدلی ؤ. د خولې چارچاپېره يې چې گرده وه، نقشونه ويستل شوي وو. د گاډيو تختې گردې نه وې، بلکې څلور کنجه وې. ٣٢ څلور ارابې د تختو لاندې وې او د ارابو ميلې د گاډيو پورې نښتي وو. د هرې ارابې قطر اووه شپېته سانتي ؤ. ٣٣ دا ارابې د جنګي گاډيو د ارابو په شان جوړې شوې وې. د هغوی ميلې، څنډې، پرې او د ارابو منځنۍ برخې ټول په قالب کې د برنجو څخه جوړ شوي وو. ٣٤ د هرې گاډۍ په لاندېنيو څلورو کنجونو کې څلور کومکي ستنې وې چې د گاډۍ سره نښتي وې. ٣٥ د گاډۍ په سر باندې يوه گرده کړۍ وه چې دوه ويشت سانتي متره لوړوالی يې درلود. کومکي ستنې او تختې د گاډۍ د سر پورې نښتي وې. ٣٦ هغه په کومکي ستنو او تختو باندې په هر خالي ځای کې د اسماني مخلوقاتو، زمريانو او د خرما د ونو نقشونه جوړ کړل او د هغو سره چارچاپېره د گلانو د غونچو نقشونه وو. ٣٧ په دې ډول هغه لس گاډۍ جوړې کړې چې ټولې په يو قالب کې جوړې شوې وې او د اندازې او شکل له مخې يوشان وې.

٣٨ همدارنگه حورام لس برنجي تشتونه جوړ کړل چې د هرې گاډۍ دپاره يو تشت ؤ. د هر تشت

قطر يو متر او اتيا سانتې ؤ او شاوخوا اته سوه ليتره اوبه په کې ځايېدلې. (۳۹) هغه پنځه گاډۍ د خدای د کور په جنوب کې او پنځه يې په شمال کې ځای په ځای کړې. د خدای د کور په جنوب ختيځ کڼج کې يې ټانکۍ کېښودله.

د خدای د کور د سامان لست

(دوهم تواريخ ۴: ۱۱ - ۵: ۱)

(۴۰) حورام همدارنگه تشتونه، بېلچې او د وینو د شیندلو کاسې جوړې کړې.

نو حورام هغه ټول کارونه پای ته ورسول چې د سلیمان پاچا دپاره يې د څښتن د کور په خاطر په خپله غاړه اخیستي وو:

(۴۱) دوه ستنې

د ستنو په سرو نو باندې د کاسو په شان دوه تاجونه

د جالیو دوه سپټونه، د ستنو په سرو نو باندې د سینگارولو دپاره د کاسو په شان دوه تاجونه.

(۴۲) د دوو سپټونو جالیو دپاره څلور سوه برنجي انار. د هرې جالی دپاره د برنجي انارو دوه

قطارونه چې د ستنو په سرو نو باندې د کاسو په شان تاجونه د ښکلا دپاره وو.

(۴۳) لس گاډۍ د هغو د لسو تشتونو سره

(۴۴) ټانکۍ او د هغې لاندې دولس برنجي غویان

(۴۵) لوبښي، بېلچې او د وینو د شیندلو دپاره کاسې.

د څښتن د کور دا ټول سامان چې حورام د سلیمان پاچا دپاره جوړ کړی ؤ، د صیقل شویو برنجو

څخه وو. (۴۶) دا شيان پاچا د اردن په دره کې د سوکوت او زرتان ترمنځ د خاورې په قالبونو کې جوړ کړي وو. (۴۷) سليمان دا شيان ونه تلل، ځکه چې هغه ډېر زيات وو او د برنجو وزن معلوم نه شو.

(۴۸) همدارنگه سليمان د خښتن د کور دپاره دا شيان جوړ کړل:

د قربانۍ ځای د سرو زرو څخه.

د سرو زرو ميز چې هغه سپېڅلې ډوډۍ به ورباندې اينبودل کېدله چې خدای ته به نذرانه کېدله.

(۴۹) خراغدانونه چې د سوچه سرو زرو څخه وو، ډېر سپېڅلي ځای ته مخامخ پنځه نبي خواته او پنځه چپ خواته ايښي وو.

د سرو زرو د گلانو نقشونه، خراغونه او پلته پاکوونکي.

(۵۰) د سوچه سرو زرو تشتونه، د پلتي پاکوونکي، د وینو د شيندلو کاسې، د خوشبویۍ پشقابونه او د اور لوبښي.

د ډېر سپېڅلي ځای د دروازو دپاره او همدارنگه د خدای د کور د اصلي سالون د دروازو دپاره د سرو زرو چپراسونه.

(۵۱) کله چې سليمان پاچا د خښتن د کور ټول کارونه پای ته ورسول، بيا سليمان دا ټول شيان يعنې سپين او سره زر او نور سامان چې د هغه پلار داود خښتن ته وقف کړی ؤ، هغه يې د خښتن د کور په خزانو کې کېښود.

د خدای کور ته د لوڅ صندوق راوړل

(دوهم تواریخ ۵: ۲ - ۶: ۲)

۱ له هغې وروسته سلیمان د اسراییلو سپین ږیري، د قبیلو ټول مشران او د اسراییلو د طایفو مشران اورشلیم ته راوغوښتل چې د خښتن د لوڅ صندوق د صهیون یعنی د داود د ښار څخه د خدای کور ته یوسي. ۲ د کال په اوومه یعنی د ایتانیم په میاشت هغوی ټول د سلیمان پاچا په حضور کې د جونگړو د اختر په وخت کې راټول شول. ۳ کله چې د اسراییلو ټول سپین ږیري راټول شول، کاهنانو د لوڅ صندوق پورته کړ ۴ او هغه یې د خدای کور ته یووړ. کاهنانو او لایوانو هم د خښتن سپېڅلې خېمه او د هغې ټول سپېڅلی سامان د خدای کور ته راوړ. ۵ سلیمان پاچا او د اسراییلو ټول قوم د لوڅ د صندوق مخې ته راټول شول او دومره ډېر پسونه او غویان یې قرباني کړل چې نه شمېرل کېدل. ۶ کاهنانو د خښتن د لوڅ صندوق خپل ځای ته چې د خدای په کور کې ؤ، یعنی دننه ډېر سپېڅلي ځای ته راوړ او هغه یې د اسماني مخلوقاتو د وزرونو لاندې کېښود. ۷ اسماني مخلوقاتو خپل وزرونه په هغه ځای باندې چې هلته د لوڅ صندوق ؤ، خپاره کړل. هغوی په صندوق او د هغه په وړونکو میلو باندې سیوری وچاوه. ۸ میلیې دومره اوږدې وې چې د هغوی سرونه د خدای د کور د اصلي سالون څخه چې ډېر سپېڅلي ځای ته مخامخ ؤ، لیدل کېدل، خو د کوم بل ځای څخه نه لیدل کېدل. هغه میلیې تر نن ورځې پورې په هغه ځای کې دي. ۹ د لوڅ په صندوق کې بل هېڅ شی نه ؤ، پرته د تیږو د هغو دوو لوحو څخه چې موسی د سینا په غره کې په هغه کې ایښې وې، چېرته چې خښتن د مصر څخه د هغوی د وتلو وروسته د اسراییلو د خلکو سره لوڅ وکړ. ۱۰ کله چې کاهنان د خدای د کور د اصلي سالون یعنی سپېڅلي ځای څخه دباندې راووتل، ناڅاپه د خښتن کور د ورپېڅې څخه ډک شو. ۱۱ کاهنانو د ورپېڅې له امله ونه شو کولای چې خپل خدمت تر سره کړي، ځکه چې د خښتن کور د هغه د جلال نه ډک شوی ؤ.

۱۲) بيا سليمان وويل: «خبنتن ويلي دي چې هغه به په توره تياره کې اوسپري. ۱۳) په رښتيا مې ستا دپاره يو پرتمين کور جوړ کړی دی، داسې ځای چې د تل دپاره په کې واوسپري.»

قوم ته د سليمان وينا

(دوهم تواريخ ۶: ۳ - ۱۱)

۱۴) هغه وخت چې د اسراييلو خلک په هغه ځای کې ولاړ وو، پاچا خپل مخ د هغوی خواته راواړاوه او د خدای څخه يې هغوی ته برکت وغوښت. ۱۵) بيا هغه وويل: «تدا دې وي د اسراييلو خبنتن خدای ته! کومه وعده چې هغه زما د پلار داود سره کړې وه هغه يې سرته ورسوله. خبنتن داود ته ويلي وو: ۱۶) له هغه وخت راهيسې چې ما خپل قوم د مصر څخه راويست، ما د اسراييلو په کومې قبيلې کې هېڅ يو ښار غوره نه کړ چې په هغه کې دې زما دپاره کور جوړ شي او زما عبادت دې په کې وشي. خو داوده، ته مې غوره کړې چې زما په قوم باندې پاچاهي وکړي.»

۱۷) سليمان زياته کړه: «دا زما د پلار هيله وه چې د اسراييلو د خبنتن خدای د عبادت دپاره يو کور جوړ کړي. ۱۸) خو خبنتن هغه ته وويل: «ستا هيله په ځای وه چې غوښتل دې زما د عبادت دپاره يو کور جوړ کړي، ۱۹) خو ته به هغه جوړ نه کړې، بلکې ستا خپل زوی به زما کور جوړ کړي.» ۲۰) اوس هغه وعده چې خبنتن کړې وه، هغه يې سرته ورسوله. زه د خپل پلار داود په ځای پاچا شوم او اوس د اسراييلو په تخت باندې ناست يم او د اسراييلو د خبنتن خدای د عبادت دپاره مې کور جوړ کړی دی. ۲۱) همدارنگه ما د خدای په کور کې د لوظ د صندوق دپاره ځای تيار کړ. په هغه کې د خبنتن د هغه لوظ د تيرو لوحې دي، يعنې هغه لوظ چې زمونږ د نيکونو سره يې د مصر څخه د راويستلو په وخت کې کړی ؤ.»

د سليمان دعا

۲۲) بيا سليمان د خښتن د قربانۍ د ځای مخې ته د اسراييلو د غونډې په مخکې ودرېده او خپل لاسونه يې د اسمان خواته پورته کړل ۲۳) او دعا يې وکړه: «ای د اسراييلو خښتن خدایه، پورته په اسمان او لاندې په ځمکه کې ستا په شان خدای نشته! ته د خپلو خلکو سره په خپل لوظ باندې ټينگ ولاړ يې او هغوی ته چې د زړه له کومې ستا اطاعت کوي، خپله تلپاتي مينه څرگندوي. ۲۴) هغه وعده چې تا زما د پلار يعنې خپل خدمتگار داود سره کړې وه، هغه دې نن تر سره کړه. ۲۵) نو اوس ای د اسراييلو خښتن خدایه! زه دعا کوم چې ته هغه بله وعده هم سرته ورسوي چې زما د پلار سره دې کړې وه او ويلي دي وو: که ستا اولاده ستا په شان په غور سره زما اطاعت وکړي، نو د تل دپاره به د هغوی څخه يو يې د اسراييلو پاچا وي. ۲۶) نو اوس ای د اسراييلو خدایه! د هر شي وعده چې تا د خپل خدمتگار، يعنې زما د پلار داود سره کړې وه، هغه دې رښتيا شي.

۲۷) خو ای خدایه، ايا ته په رښتيا سره کولای شي چې په ځمکه ژوند وکړي؟ حتی ټول اسمانونه دومره لوی نه دي چې ته په کې ځای شي، نو څنگه به وکولای شي چې په دې کور کې چې ما ستا دپاره جوړ کړی دی، واوسېږي؟ ۲۸) بياهم ای زما خښتن خدایه، د خپل خدمتگار دعا او هغه زاری چې ستا د رحم دپاره يې کوي، قبولې کړه. هغه فرياد او دعا چې ستا خدمتگار يې نن ستا په حضور کې کوي، واوره. ۲۹) په دې کور باندې شپه او ورځ خپل نظر وساته، دا ځای چې تا د خپل عبادت دپاره غوره کړی دی. هرکله چې زه خپل مخ دې کور ته اړوم او دعا کوم، هغه دعا قبوله کړه! ۳۰) د خپل خدمتگار او د خپل قوم اسراييلو زاری چې د دې کور خواته يې کوي، واوره. د خپل استوگنځي يعنې د اسمان څخه يې واوره او چې کله دې واوړېدلې، نو مونږ وبخښه.

۳۱) کله چې يو سړی د بل سړي په وړاندې په گناه کولو باندې تورن شوی وي او هغه د خدای د کور د قربانۍ ځای ته راوستل شي او دا قسم وخورې چې هغه بې گناه دی، ۳۲) ای خښتنه، په

اسمان کې يې واوړه او د هغوی ترمنځ قضاوت وکړه. گناهکار ته داسې سزا ورکړه چې د هغې وړ وي او هغه څوک چې بې گناه وي، هغه ازاد کړه.

٣٣) کله چې ستا قوم اسراييل د هغې گناه له امله چې ستا په وړاندې يې کړې وي د دښمن له خوا ماتې وخوري او کله چې هغوی بېرته ستا خواته راوگرځي او ستا د نوم ثنا او صفت وکړي او په دې کور کې تاته دعا او زاری وکړي، ٣٤) په هغه وخت کې په اسمان کې هغه دعا او زاری قبولې کړه، د خپل قوم اسراييلو گناه وبخښه او هغوی بېرته هغې ځمکې ته راوله چې د هغوی نيکونو ته دې ورکړې وه.

٣٥) فرض کړه د خپل قوم د گناه له امله چې ستا په وړاندې يې کړې وي باران ودرې. کله چې هغوی د دې کور په لور دعا وکړي او ستا د نوم ثنا او صفت وکړي او د خپلې گناه نه توبه وباسي، ځکه چې تا هغوی ته سزا ورکړې ده، ٣٦) نو بيا د هغوی دعا په اسمان کې واوړه او د خپل قوم اسراييلو يعنې د خپلو خدمتگارانو گناهونه وبخښه. هغوی ته د ژوند سمه لاره وروښايه او په هغه ځمکه باندې چې تا خپل قوم ته د ملکيت په توگه ورکړې ده، باران ووروه.

٣٧) کله چې په هېواد باندې قحطي، وبا، د غلو دانو په فصل سوځوونکې باد يا مرض يا د ملخانو حمله راشي يا د هغوی دښمنان د هغوی ښارونه کلابند کړي، هره بلا يا مرض چې راشي، ٣٨) د هغوی دعاگانې او زاری واوړه. که چېرې ستا د قوم اسراييلو څخه يو څوک د زړه له خفگانه خپل لاسونه د دې کور خواته پورته کړي، ٣٩) د هغه دعا واوړه. په خپل استوگنځي، يعنې په اسمان کې هغه ته غوږ ونيسه، هغه وبخښه او مرسته ورسره وکړه. يوازې ته د انسان د زړه څخه خبر يې. د هر سړي سره داسې چلند وکړه څنگه چې د هغې وړ وي، ٤٠) ترڅو ستا خلک ټول ژوند په هغې ځمکې کې چې تا زمونږ نيکونو ته ورکړې وه، ستا عزت وکړي.

٤١-٤٢) کله چې يو پردی سړی د کوم لېرې هېواد څخه چې ستا لوی نوم او شهرت يې اورېدلی وي او ستا د قدرت او لویو کارونو څخه خبر شوی وي، راشي او د دې کور خواته دعا وکړي، (٤٣) نو د اسمان څخه چې ستا د اوسېدلو ځای دی، د هغه دعا قبوله کړه او هر څه چې هغه سړی درڅخه غواړي ورته ورېږي کړه. په دې ډول به د ټولې نړۍ قومونه ستا د خپل قوم اسرايلو په شان تا وپېژني، ستا څخه ووېرېږي او په دې باندې به پوه شي چې دغه کور چې ما جوړ کړی دی ستا په نوم يادېږي.

٤٤) کله چې ته خپل قوم لېرې چې د خپلو دښمنانو سره د جگړې دپاره لار شي او هغوی که هر چېرې وي، بيا د هغه ښار خواته چې تا غوره کړی دی او د دې کور په خوا چې ما ستا د عبادت دپاره جوړ کړی تاته دعا وکړي، (٤٥) د هغوی زاری او دعاگانې واوره. د اسمان څخه د هغوی دعاگانې قبولې کړه او هغوی ته بری ورکړه.

٤٦) کله چې ستا قوم ستا په وړاندې گناه وکړي - او داسې څوک نشته چې گناه ونه کړي - او ته په هغوی په قهر شې، پرېږدې چې دښمنان هغوی ته ماتې ورکړي او هغوی خپل هېواد ته که هغه نژدې وي يا لېرې د اسيرانو په توگه بوځي، (٤٧) نو د خپلو خلکو زاری او دعاگانې واوره. که هغوی د اسيرتوب په هېواد کې توبه وباسي، تاته زاری وکړي او دا اقرار وکړي، چې هغوی څومره گناهکار او بد عمله دي، نو ای څښتنه! د هغوی زاری او دعاگانې قبولې کړه. (٤٨) که چېرې هغوی په هغه هېواد کې په رښتيا او اخلاص سره توبه وباسي او د هغه هېواد چې تا زمونږ نیکونو ته ورکړی دی، هغه ښار چې تا غوره کړی دی او د دې کور په خوا چې ستا دپاره مې جوړ کړی دی، خپل مخونه وړوي او تاته دعا وکړي، (٤٩) نو هغه وخت د هغوی زاری او دعاگانې واوره. په اسمان کې چې ستا د اوسېدلو ځای دی، هغه قبولې کړه او د هغوی سره مرسته وکړه. (٥٠) د هغوی ټول گناهونه او ياغي توب چې د ستا په وړاندې يې کړی دی، وبخښه او د هغوی اسيروونکي مجبور کړه چې د هغوی سره په مهربانۍ چلند وکړي. (٥١) ځکه چې هغه ستا خپل غوره شوی قوم

دی چې د مصر څخه، یعنې د اوسپنې د ویلي کولو د داش څخه دې دباندې راوویستل. (۵۲) څښتن تعالی! ستا نظر دې د خپل خدمتگار او خپل قوم اسراییلو د زاریو په لور وي او هرکله چې هغوی تاته فریاد وکړي، هغه واوره. (۵۳) ځکه هغه وخت چې تا ای څښتن تعالی، زمونږ نیکونه د مصر څخه راوویستل، د خپل خدمتگار موسی په وسیله دې اعلان وکړ چې اسراییل مې د نړۍ د ټولو قومونو څخه غوره کړ چې زما ځانگړی قوم شي.»

اخرنی دعا

(۵۴) کله چې سلیمان څښتن ته دا زاری او دعاگانې پای ته ورسولې، د څښتن د قربانۍ د ځای د مخې څخه چې هغه په کې په گوندو و، پاڅېده او خپل لاسونه یې د اسمان خواته پورته کړل. (۵۵) هغه ودرېده او په لوړ اواز سره یې د اسراییلو د هغو ټولو خلکو دپاره چې هلته راټول شوي وو، برکت وغوښت او ویې ویل: (۵۶) «د څښتن ثنا دې وي! هغه خپل قوم اسراییلو ته د وعدې سره سم ارامي ورکړه. هغه ټولې سخاوتمندانه وعدې چې د خپل خدمتگار موسی په وسیله یې کړې وې، سرته ورسولې. (۵۷) لکه څنگه چې زمونږ څښتن خدای زمونږ د نیکونو سره و، زمونږ سره دې هم وي. هغه دې مونږ هېڅکله نه پرېږدي او زمونږ څخه دې لاس وانخلي. (۵۸) هغه دې زمونږ ارادې بدلې کړي، ترڅو مونږ تل د هغه د غوښتنې سره سم ژوند وکړو او هغه قوانین او حکمونه چې زمونږ نیکونو ته یې ورکړي وو، سرته ورسوو. (۵۹) هیله کوم چې زمونږ څښتن خدای د تل دپاره زما دعا او دا غوښتنې چې د هغه څخه مې کړې دي، په یاد وساتي. هغه دې تل په خپل قوم اسراییلو او د هغوی په پاچا باندې رحم وکړي او د هغوی ورځنۍ اړتیاوې دې پوره کړي، (۶۰) ترڅو د نړۍ ټول قومونه پوه شي چې څښتن یوازینی خدای دی - بل خدای نشته. (۶۱) تاسو خپل څښتن خدای ته چې د هغه قوم یی، وفادار اوسئ او لکه څنگه چې نن یې سرته رسوئ، د هغه د ټولو قوانینو او حکمونو څخه اطاعت وکړئ.»

سليمان او د خدای د کور وقف کېدل

(دوهم تواريخ ۷: ۴ - ۱۰)

٦٢ له هغې وروسته پاچا او د هغه سره ټولو اسراييليانو د خښتن حضور ته قربانۍ وړاندې کړې. ٦٣ سليمان دوه ويشت زره غويان او يوسلو شل زره پسونه او وزې د سلامتۍ د نذرانې په توگه خښتن ته قربانې کړې. نو په دې ډول پاچا او ټولو اسراييليانو د خښتن کور وقف کړ. ٦٤ په هماغې ورځ پاچا د حويلۍ منځنۍ برخه يعنې د خښتن کور ته مخامخ ځای سپېڅلی وگرځاوه، هغه ځکه دا کار وکړ چې د قربانۍ برنجي ځای چې هغه جوړ کړی ؤ، د دې ټولو نذرانو د ځايېدلو دپاره ډېر کوچنی ؤ، نو هلته يې سوځېدونکې نذرانې، د غلو دانو نذرانې او د څارويو وازگې د سلامتۍ د نذرانو دپاره وړاندې کړې.

٦٥ سليمان او د اسراييلو قوم څوارلس ورځې د خدای په کور کې اختر ولمانځه. په هغه کې په شمال کې د حمات د غاښي څخه نيولې په جنوب کې د مصر تر پولې پورې ډېر خلک راغلي وو. ٦٦ په راتلونکې ورځ هغه خلک رخصت کړل. هغوی د پاچا ستاينه وکړه او د هغو ټولو ښو کارونو له امله چې خښتن د خپل خدمتگار داود او خپل قوم اسراييلو دپاره يې کړي وو، په خوښۍ او خوشحاله زړونو خپلو کورونو ته لاړل.

سليمان ته د خښتن بيا ښکاره کېدل

(دوهم تواريخ ۷: ۱۱ - ۲۲)

٩ کله چې سليمان د خښتن د کور او د شاهي ماڼۍ جوړونه پای ته ورسوله او هغه څه چې هغه د جوړولو پلان درلود تر سره يې کړل، ١ خښتن د دوهم ځل دپاره هغه ته ورښکاره شو، لکه څنگه چې په جبعون کې ورته ښکاره شوی ؤ. ٢ خښتن هغه ته وويل: «ما ستا هغه زارۍ او

دعا چې زما حضور ته دې کړې وې، قبولې کړې. دا کور چې تا د هغه ځای په توگه چې د تل دپاره به په کې زما عبادت کېږي جوړ کړی دی، هغه مې سپېڅلی کړ. زه به په هغه باندې خپل نظر ساتم او تل به د هغه ساتنه کوم. ﴿٤﴾ که چېرې ته د خپل پلار داود په شان، د زړه د اخلاصه او په صداقت سره زما خدمت وکړې او که ته زما د قوانینو څخه اطاعت وکړې او هر هغه څه چې ما درته د هغه حکم کړی دی سرته ورسوې، ﴿٥﴾ زه به هغه وعده پوره کړم چې ستا د پلار داود سره مې کړې وه او ویلي مې وو چې د هغه اولاده به تل تر تله په اسراییلو باندې پاچاهي وکړي. ﴿٦﴾ خو که چېرې تاسو یا ستاسو اولاده زما څخه پیروي کول پرېږدئ او د هغو قوانینو او حکمونو څخه سرغړونه وکړئ چې تاسو ته مې درکړي دي او د نورو خدایانو خدمت او عبادت وکړئ، ﴿٧﴾ نو زه به خپل قوم اسراییل د هغه هېواد څخه وباسم چې هغوی ته مې ورکړی دی. همدارنگه به دا کور چې ما سپېڅلی کړی دی چې زما عبادت به په کې کېږي، پرېږدم. په هر ځای کې به خلک په اسراییلو باندې ملنډې ووهي او د هغه سپکاوی به وکړي. ﴿٨﴾ دا د خدای کور به په یوې کنډوالې باندې بدل شي او هرڅوک چې د هغې په خوا کې تېرېږي، هغه به هک پک او حیران شي. هغوی به پوښتنه کوي: څښتن ولې دې هېواد او دې کور سره داسې عمل کړی دی؟ ﴿٩﴾ خلک به په ځواب کې وايي: دا ځکه چې هغوی خپل څښتن خدای چې د هغوی نیکونه یې د مصر څخه راویستلي وو، پرېښی دی. هغوی نور خدایان غوره کړي دي او د هغوی خدمت او عبادت کوي. له دې امله څښتن په هغوی باندې دا مصیبت راوستلی دی.»

د حیرام سره د سلیمان تړون

(دوهم تواریخ ۸: ۱-۲)

﴿١٠﴾ د شلو کالو په پای کې چې سلیمان په کې د څښتن کور او شاهي ماڼۍ جوړه کړه، ﴿١١﴾ هغه د صور پاچا حیرام ته د جلیل شل ښارگوټي ورکړل، ځکه چې حیرام هغه ته د سبر او سروې هغه ټول لرگي او همدارنگه ټول سره زر چې هغه ورڅخه غوښتي وو، تیار کړي وو. ﴿١٢﴾ خو کله چې

حیرام د صور څخه د هغو ښارگوټو د لیدلو دپاره ورغی چې سلیمان ورته ورکړي وو، هغه یې خوښ نه شول. (۱۳) هغه پوښتنه وکړه: «ای زما وروره، دا څه ډول ښارگوټي دي چې ماته دې راکړي دي؟» له همدې امله نوموړي ښارگوټي تر ننه پورې د بې ارزښته ښارگوټو په نوم یادېږي. (۱۴) حیرام سلیمان ته د څلورو ټنو څخه زیات سره زر لېږلي وو.

د سلیمان نور لوی کارونه

(دوهم تواریخ ۸: ۳-۱۸)

(۱۵) سلیمان پاچا د خښتن د کور او د خپلې ماڼۍ د جوړولو، د اورشلیم د ختیځې خوا د ځمکې د ډکولو او د ښار د دېوال د جوړولو دپاره، همدارنگه د حاصور، مجدو او جازر د ښارونو په بیا ودانولو کې د بېگاری څخه کار واخیست. (۱۶) د مصر پاچا فرعون په جازر باندې حمله کړې وه، هغه یې نیولی ؤ او هغه ته یې اور اچولی ؤ. په هغه کې اوسېدونکي کنعانیان یې وژلي وو او هغه یې بیا د واده د سوغات په توګه خپلې لور، یعنې د سلیمان ښځې ته ورکړې ؤ. (۱۷) نو سلیمان جازر بیا ودان کړ. همدارنگه هغه ښکتنی بیت حورون بېرته جوړ کړ، (۱۸) بعلت او تامار چې د یهودا په صحرا کې وو، هغه یې هم بیا ودان کړل. (۱۹) سلیمان هغه ښارونه چې هلته یې خپل د غلو ګودامونه ساتل او هغه ښارونه چې د هغه د اسونو او جنګي ګاډیو دپاره وو، ودان کړل. همدارنگه هغه هرڅه چې غوښتل په اورشلیم، لبنان او په هغې ټولې سیمې کې چې هغه ورباندې پاچاهي کوله، ودان کړل.

(۲۰) - (۲۱) سلیمان د بېگار دپاره د کنعان د خلکو ټوله اولاده مزدوران ونيول، کوم چې د اسراییلو قوم ونه شو کولای د هغوی د هېواد د نیولو په وخت کې هغوی له منځه یوسي. په دې کې اموریان، حیتیان، فرزبان، حویان او یبوسیان شامل وو، چې د هغوی اولاده تر اوسه پورې غلامان دي. (۲۲) خو سلیمان د اسراییلیانو څخه یو هم د بېگار دپاره ونه نیوه، بلکې هغوی د هغه عسکر، درباریان،

عسکري منصبداران، قوماندانان او د هغه د جنگي گاديو قوماندانان او گادي وانان وو. (۲۳)
همدارنگه هغوی د سلیمان د ودانۍ د جوړولو د کارونو آمران وو. پنځه سوه او پنځوسو کسانو به د هغو خلکو څارنه کوله چې کار به یې کاوه.

(۲۴) د سلیمان بنځې چې د فرعون لور وه، د داود د ښار څخه خپلې نوې مانی ته چې سلیمان د هغې دپاره جوړه کړې وه، کډه وکړه. بیا سلیمان هغه ځمکه راپکه کړه چې د اورشلیم ختیځ خواته پرته وه.

(۲۵) سلیمان به په کال کې درې ځله د قربانۍ په هغه ځای کې چې د څښتن دپاره یې جوړ کړی ؤ، سوځېدونکې نذرانې او د سلامتی نذرانې وړاندې کولې او ورسره به یې د څښتن په حضور کې خوشبويي سوځوله. په دې توگه سلیمان د خدای د کور کار پای ته ورساوه.

(۲۶) همدارنگه سلیمان پاچا په عصیون جابر کې چې د ادوم په سیمه کې ایلت ته نژدې د سرې بحیرې په غاړه ؤ، کشتۍ گانې جوړې کړې. (۲۷) حیرام خپل خلک یعنې هغه کشتیوانان چې د بحیرې سره بلد وو، ولېږل چې په کشتۍ گانو کې د سلیمان د کسانو سره کار وکړي. (۲۸) هغوی په کشتۍ گانو کې اوفیر ته سفر وکړ او د څوارلسو تنو څخه زیات سره زر یې راوړل او هغه یې سلیمان پاچا ته وسپارل.

د سلیمان او د شیبیا د ملکې لیدنه او کتنه

(دوهم تواریخ ۹: ۱-۱۲)

۱۰ (۱) کله چې د شیبیا ملکې د سلیمان د شهرت په اړه واورېدل (هغه شهرت چې څښتن سلیمان ته ورکړی ؤ)، نو هغه راغله چې په سختو پوښتنو سره هغه وازمایي. (۲) هغه د یو لوی

کاروان او اوبنانو سره چې د خوشبویی مسالې، ډېر سره زر او قیمتي تیرې ورباندې بار وې، اورشلیم ته راوړسېدله. هغه سلیمان ته راغله او د هغو ټولو شیانو په هکله چې د هغې په ذهن کې وو، د هغه سره یې خبرې وکړې. (۳) سلیمان د هغې ټولو پوښتنو ته ځواب ورکړ، داسې یوه پوښتنه نه وه چې پاچا یې بې ځوابه پرېښي وي. (۴) کله چې د شيبا ملکې د سلیمان حکمت او هغه مانې چې هغه جوړه کړې وه، (۵) هغه خواړه چې په دسترخوان باندې وو، د هغه د درباریانو د کښېناستلو ترتیب، د خدمتگارانو بڼه تنظیم او د هغوی کالي، د هغه ساقیان او هغه سوځېدونکې نذرانې چې هغه د څښتن په کور کې وړاندې کولې ولیدلې، نو ډېره حیرانه شوه.

(۶) هغې پاچا ته وویل: «هغه څه چې ما په خپل هېواد کې ستاسو د کارونو او حکمت په اړه اورېدلي وو، هغه رښتیا دي! (۷) خو ما تر هغې پورې په دې باندې باور نه کاوه ترڅو چې راغلم او دا هرڅه مې په خپلو سترگو ولیدل. خو حتی ما د دې په نیمايي هم نه وو اورېدلي، ستاسو حکمت او شتمني د هغې څخه هم ډېره زیاته ده، څه چې ما اورېدلي وو. (۸) ستاسو خلک به څومره خوشحاله وي! او ستاسو درباریان به څومره خوښ وي چې تل ستاسو په حضور کې ولاړ وي او ستاسو د حکمت خبرې واورې! (۹) ثنا دې وي ستاسو څښتن خدای ته چې ستاسو څخه ډېر خوشحاله دی او تاسو یې د اسراییلو په تخت باندې کښېنولي یئ. د اسراییلو سره د څښتن د تلپاتې مینې په خاطر یې تاسو پاچا کړي یئ چې عدالت او انصاف وکړئ.»

(۱۰) د شيبا ملکې سلیمان پاچا ته د څلورو ټنو څخه زیات سره زر، زیاته اندازه عطر او قیمتي تیرې ورکړې. څومره زیاتې خوشبویه مسالې چې د شيبا ملکې سلیمان پاچا ته ورکړل دومره هېڅکله نه وو راوړل شوي.

(۱۱) د حیرام کشتی گانو د اوفیر څخه پرته له سرو زرو ډېر زیات د نښتر لرگي او قیمتي تیرې هم راوړلې. (۱۲) پاچا د دې لرگیو څخه د څښتن د کور او شاهي مانې دپاره زینې او د ساز غږوونکو

دپاره ربابونه او چنگونه جوړ کړل. د هغې ورځې څخه تر اوسه پورې دومره زیات د نښتر لرگي هېڅکله نه وو راوړل شوي او نه هم لیدل شوي وو.

۱۳ سلیمان پاچا د شيبا ملکې ته برسېره په هغو شيانو چې هغې غوښتي وو، د خپل شاهانه سخاوت له مخې نور سوغاتونه هم ورکړل. له هغې وروسته ملکه د خپلو خدمتگارانو سره خپل هېواد یعنې شيبا ته ستنه شوه.

د سلیمان پاچا شتمني

(دوهم تواریخ ۹: ۱۳ - ۲۸)

۱۴ سلیمان پاچا هر کال نژدې دروېشت ټنه سره زر لاسته راوړل. ۱۵ په دې کې هغه مالیات چې د سوداگرانو له خوا ورکول کېدل، د سوداګرۍ ګټې او هغه باج چې د عربو د پاچاهانو او هغه مالیات چې د اسراییلو د حکمرانانو له خوا ورکول کېده، شامل نه وو. ۱۶ سلیمان پاچا د ټکول شویو سرو زرو څخه دوه سوه دانې لوی سپرونه جوړ کړل، په هر سپر کې نژدې اووه کیلوګرامه سره زر کارول شوي وو. ۱۷ همدارنګه هغه د ټکول شویو سرو زرو څخه درې سوه دانې کوچني سپرونه جوړ کړل، چې په هر سپر کې نژدې دوه کیلوګرامه سره زر کارول شوي وو. پاچا هغه د مایې په هغه سالون کې کېښودل چې د لبنان د ځنګل په نوم یادېده.

۱۸ پاچا د فیل د غاښونو څخه یو لوی تخت هم جوړ کړ او هغه ته یې د سوچه سرو زرو پوښ ورکړ. ۱۹ تخت ته د ورختلو دپاره شپږ زینې وې او د تخت سر د شاله خواګرد ؤ. د تخت دواړو خواو ته بازوګان وو او د هر یو په خوا کې د زمري مجسمه وه. ۲۰ په شپږو زینو باندې د دولسو زمريانو مجسمې وې، د هرې زینې هرې خواته یوه یوه مجسمه وه. په بلې هېڅ پاچاهۍ کې داسې تخت نه ؤ جوړ شوی. ۲۱ د سلیمان پاچا هغه جامونه چې د څښلو دپاره وو، ټول د سرو

زرو څخه جوړ شوي وو. د هغه د ماني هغه سالون چې د لبنان د ځنگل په نوم يادېده، ټول سامان يې د سوچه سرو زرو څخه وو. سپين زر هېڅ کارول شوي نه وو، ځکه چې د سليمان په وخت کې سپين زر بې ارزښته گڼل کېدل. (۲۲) هغه بحري کشتۍ گانې درلودلې چې د حيرام د کشتۍ گانو سره يې سفر کاوه. د هغه کشتۍ گانې به په هرو درېو کالو کې يوځل راستنېدلې او سره زر، سپين زر، د فيل غاښونه، بيزوگانې او د طاووس مرغان به يې راوړل.

(۲۳) سليمان پاچا د نړۍ د نورو ټولو پاچاهانو څخه ډېر شتمن او د حکمت خاوند ؤ (۲۴) او ټولې نړۍ غوښتل چې راشي او هغه حکمت وويني چې خدای ورته ورکړی ؤ. (۲۵) کال په کال به چې هرڅوک راتلل، نو د ځان سره به يې دا سوغاتونه، يعنې د سپينو او د سرو زرو شيان، چينې، وسلې او خوشبويه مسالې، اسونه او قچرې راوړل.

(۲۶) سليمان خپلې جنگي قواوې چې د خوارلس سوه جنگي گاډيو او دولس زره اسونو نه جوړې شوې وې، راټولې کړې. يوه برخه يې په اورشليم او نورې يې په مختلفو ښارونو کې ساتلې. (۲۷) د هغه د پاچاهۍ په وخت کې سپين زر په اورشليم کې د تېرو په شان يو عادي شى شو او د سبر د ونو لرگي لکه د يهودا د غرونو په لوېديځو لمنو کې د انځرو د ونو په شان پرېمانه وو. (۲۸) د سليمان سوداگرانو اسونه د مصر او ترکيې څخه راوستل. شاهي سوداگرانو به هغه د ترکيې څخه اخيستل. (۲۹) هغوی به د مصر څخه يوه جنگي گاډۍ په شپږ سوه مثقاله سپينو زرو او يو اس به يې په يوسلو پنځوس مثقاله سپينو زرو اخيستل. همدارنگه ځينې به يې د حيتيانو او سوريانانو په پاچاهانو بېرته خرڅول.

د سليمان ښځې

۱۱ (۱) سليمان د ډېرو ښځو سره چې د نورو قومونو څخه وې، مينه لرله. د فرعون د لور

څخه پرته هغه د حيتي، موآب، عمون، اډوم او صيدون د ښځو سره هم ودونه وکړل. (۲) څښتن حکم کړی ؤ چې اسراييليان دې د دې قومونو سره ودونه نه کوي، ځکه چې هغوی به د اسراييليانو زړونه د خپلو خدايانو په لور راواړوي. خو بياهم سليمان د هغوی په مينه کې ډوب شو او د هغوی سره يې ودونه وکړل. (۳) سليمان د اووه سوه شاهزادگيو سره ودونه وکړل او همدارنگه هغه درې سوه وينځې لرلې. هغه خپلو ښځو يې لارې کړې. (۴) کله چې سليمان زور شو، د هغه ښځو هغه د پرديو خدايانو عبادت ته واپراوه. هغه خپل څښتن خدای ته وفادار نه ؤ لکه څنگه چې د هغه پلار داود وفادار ؤ. (۵) هغه د صيدون د بت عشتاروت او د عمون د کرکې وړ بت مولک عبادت وکړ. (۶) نو سليمان د څښتن په وړاندې گناه وکړه. هغه د څښتن څخه په پوره توگه پيروي ونه کړه لکه څنگه چې د هغه پلار داود کړې وه. (۷) سليمان په هغه غره باندې چې د اورشليم په ختيځ کې ؤ، د موآب د کرکې وړ بت کموش او د عمونيانو د کرکې وړ بت مولک دپاره د عبادت ځای جوړ کړ. (۸) همدارنگه سليمان هغه عبادت ځايونه هم جوړ کړل چې هلته به د هغه ټولو پرديو ښځو خوشبويي سوځولې او خپلو خدايانو ته به يې قربانۍ وړاندې کولې.

(۹) - (۱۰) که څه هم څښتن د اسراييلو خدای دوه ځلې سليمان ته ورښکاره شوی ؤ او هغه ته يې حکم کړی ؤ چې د پرديو خدايانو عبادت دې نه کوي، خو بياهم سليمان د څښتن اطاعت ونه کړ او د هغه څخه يې پيروي ونه کړه. نو څښتن سليمان ته په قهر شو (۱۱) او ورته يې وويل: «څرنگه چې تا قصداً هغه لوظ چې زما سره دې کړی ؤ مات کړ او زما قوانين او حکمونه دې عملي نه کړل، په دې خاطر زه به په رښتيا سره ستا څخه پاچاهي واخلم او ستا يو نوکر ته به يې ورکړم. (۱۲) خو بيا به هم زه دا کار ستا د پلار داود په خاطر ستا په ژوندانه کې ونه کړم، بلکې ستا د زوی د پاچاهۍ په وخت کې به يې ورکړم. (۱۳) خو زه به ټوله پاچاهي د هغه څخه وانخلم، بلکې هغه ته به يوه قبيله زما د خدمتگار داود په خاطر او د اورشليم په خاطر چې هغه مې غوره کړی دی ورکړم.»

١٤ نو خښتن د سليمان په ضد يو دښمن راپورته کړ، يعنې ادومي حداد چې د ادوم د شاهي کورنۍ څخه ؤ. ١٥-١٦ ډېر پخوا، کله چې داود د ادوم سره جگړه کوله، د هغه د لښکرو قوماندان يوآب د مرو د ښخولو دپاره هغه ځای ته لاړ. هغه د خپلو کسانو سره شپږ مياشتې په ادوم کې پاتې شو او په هغه وخت کې هغوی د ادوم ټول نارينه ووژل، ١٧ پرته له حداد او د هغه د پلار د ځينو ادومي خدمتگارانو څخه چې مصر ته وتښتېدل. (په هغه وخت کې حداد هلک ؤ.) ١٨ هغوی د مديان څخه روان شول او فاران ته لاړل. د فاران څخه يې د ځان سره کسان واخيستل او په مصر کې فرعون پاچا ته ورغلل. هغه حداد ته کور او ځمکه ورکړه او خواړه يې ورته تيارول. ١٩ فرعون د حداد څخه دومره خوشحاله ؤ چې هغه ورته د خپلې ښځې خور يعنې د ملکې تحفيس خور ورکړه. ٢٠ هغې حداد ته زوی وزېراوه چې گنوبت نومېده او تحفيس په شاهي ماڼۍ کې د هغه روزنه کوله. گنوبت هلته د فرعون د زامنو سره اوسېده. ٢١ کله چې په مصر کې حداد ته خبر ورسېده چې داود او د هغه د لښکرو قوماندان يوآب مړه شوي دي، نو حداد فرعون ته وويل: «اجازه راکړئ چې بېرته خپل وطن ته لاړ شم.» ٢٢ فرعون پوښتنه وکړه: «څه شی دې کم دي چې ته غواړې بېرته خپل وطن ته لاړ شي؟» حداد ځواب ورکړ: «هېڅ. خو ماته اجازه راکړئ چې لاړ شم!»

٢٣ خدای د سليمان په وړاندې يو بل دښمن، يعنې رزون د الیاداع زوی هم راپورته کړ چې هغه د خپل بادار، هدد عزر څخه چې د صوبې پاچا ؤ، تښتېدلی ؤ. ٢٤ هغه خپل شاوخوا ته يو څو کسان راټول کړل او د ياغيانو د ډلې مشر شو. دا په هغه وخت کې وشو چې داود د صوبې ځواکونه له منځه يووړل. ياغيان دمشق ته لاړل، هلته هغوی ځای په ځای شول او د هغه ځای پاچا يې وټاکه. ٢٥ برسېره پر هغې نارامۍ چې د حداد له خوا راپيدا کېدله، رزون هم د سليمان د ژوند تر پايه د اسراييلو دښمن ؤ. رزون په سوريې باندې پاچاهي کوله او د اسراييلو څخه يې کرکه کوله.

٢٤ همدارنگه د نباط زوی یروبعام هم د پاچا په وړاندې یاغي شو. هغه د افرایم د صریده او د سلیمان د مامورینو څخه ؤ. د هغه مور صروعه نومېدله او کونډه وه. ٢٧ دا هغه کیسه ده چې څنگه هغه د پاچا په وړاندې یاغي شو. سلیمان د خپل پلار داود د ښار د دېوال سوری جوړاوه او د ختیځې خوا ځمکه یې ډکوله. ٢٨ یروبعام یو تکړه ځوان ؤ او کله چې سلیمان ولیدل چې هغه څومره سخت کار کوي، نو هغه یې د منسي او افرایم د قبیلو د ټولو مزدورانو مسوول وټاکه. ٢٩ یوه ورځ چې یروبعام د اورشلیم څخه دباندې روان ؤ، اخیانې چې د شیلوه څخه ؤ او نوې چپنه یې اغوستې وه، په لاره کې د هغه سره مخامخ شو. هغوی دواړه په صحرا کې یوازې وو. ٣٠ اخیانې خپله نوې چپنه وویستله، هغه یې وشکوله او دولس ټوټې یې کړه. ٣١ بیا یې یروبعام ته وویل: «لس ټوټې خپل ځان ته واخله، ځکه چې د اسراییلو څښتن خدای درته وایي: «گوره، په دې نژدې وخت کې به زه د سلیمان څخه پاچاهي واخلم او لس قبیلې به تاته درکړم. ٣٢ خو د خپل خدمتگار داود او د اورشلیم په خاطر چې هغه مې د اسراییلو د ټولو قبیلو څخه غوره کړی دی، سلیمان ته به یوه قبيله پرېږدم. ٣٣ زه ځکه دا کار کوم چې سلیمان او د اسراییلو خلکو زه پرېښودم او د پردیو خدایانو، یعنې د صیدونیانو د بت عشتاروت، د موآبیانو د بت کموش او د عمونیانو د بت مولک عبادت کوي. هغوی زما د امر څخه سرغړونه کړې ده، هغوی گناه کړې ده او زما د قوانینو او حکمونو څخه یې پیروي نه ده کړې لکه څنگه چې د سلیمان پلار داود کوله. ٣٤ خو زه به د سلیمان څخه ټوله پاچاهي واخلم. د خپل خدمتگار داود په خاطر چې ما غوره کړی ؤ او زما حکمونه او قوانین یې عملي کړي وو، هغه به پرېږدم چې د خپل مرگ تر وخته پورې پاچا وي. ٣٥ د سلیمان د زوی څخه به پاچاهي واخلم او تاته به لس قبیلې درکړم. ٣٦ خو زه به یوه قبيله د هغه زوی ته پرېږدم، ترڅو زما د خدمتگار داود خراغ په اورشلیم کې، په هغه ښار کې چې ما د خپل عبادت دپاره غوره کړی دی تل روښانه پاتې شي. ٣٧ ای یروبعامه! زه به تا د

اسراييلو پاچا کرم او په هغې ټولې سيمې باندې به پاچاهي وکړې چې ته يې غواړې. (۳۸) که چېرې په کامل ډول زما اطاعت وکړې، زما د قوانينو له مخې ژوند وکړې، زما حکم سرته ورسوي او هغه کار وکړې چې زما په نظر بڼه دی لکه څنگه چې زما خدمتگار داود کول، نو زه به تل ستا سره يم. زه به تا د اسراييلو پاچا کرم او په يقين سره به داسې وکړم لکه څنگه چې ما د داود دپاره وکړل، چې ستا اولاده به ستا څخه وروسته پاچاهي کوي. (۳۹) زه به د سليمان د گناه له امله د داود اولادې ته سزا ورکړم، خو تر ابدې پورې نه.»

(۴۰) په دې خاطر سليمان هڅه وکړه چې يروبعام ووژني، خو يروبعام د مصر پاچا شيشق ته وتښتېد او د سليمان تر مړينې پورې هلته پاتې شو.

د سليمان مړينه

(دوهم تواريخ ۹: ۲۹ - ۳۱)

(۴۱) د سليمان د پاچاهۍ نورې ټولې پېښې، دا چې هغه څه کړي دي او هغه حکمت چې هغه بنودلی ؤ، د سليمان د تاريخ په کتاب کې ليکل شوي دي. (۴۲) سليمان څلوېښت کاله په اورشليم کې په ټولو اسراييلو باندې پاچاهي وکړه. (۴۳) نو وروسته هغه مړ شو او د خپل پلار داود په ښار کې ښخ شو. د سليمان په ځای د هغه زوی رحبعام پاچا شو.

د شمالي قبيلو ياغيتوب

(دوهم تواريخ ۱۰: ۱ - ۱۹)

۱۲ (۱) رحبعام شکيم ته لاړ، ځکه چې ټول اسراييليان هلته راټول شوي وو چې هغه پاچا کړي. (۲) کله چې د نباط زوی يروبعام چې د سليمان له لاسه مصر ته تښتېدلی ؤ، دا خبر واورېد،

هغه په مصر کې نور هم پاتې شو. ﴿٣﴾ خو هغوی یروبعام راوغوښت او هغه او د اسراییلو ټول خلک رجبعام ته ورغلل او هغه ته یې وویل: ﴿٤﴾ «ستاسو پلار سلیمان زمونږ سره ډېره سخت چلند کاوه او دروند بار یې په مونږ باندې ایښی ؤ. که چېرې تاسو دا بار زمونږ د اوږو نه سپک او زمونږ دپاره ژوند اسانه کړئ، نو مونږ به ستاسو خدمت کوو.» ﴿٥﴾ رجبعام په ځواب کې وویل: «ماته درې ورځې وخت راکړئ چې په دې هکله فکر وکړم. بیا بېرته راشئ او زه به تاسو ته ځواب ووايم.» نو خلک لاړل.

﴿٦﴾ وروسته بیا رجبعام د هغو سپین ږيرو سره مشوره وکړه چې د هغه د پلار سلیمان په ژوندانه کې یې د هغه خدمت کاوه. هغه پوښتنه وکړه: «تاسو څنگه مشوره راکوئ چې دې خلکو ته څه ځواب ووايم؟» ﴿٧﴾ هغوی ځواب ورکړ: «که چېرې تاسو نن د دې خلکو خدمتگار شئ، د هغوی خدمت وکړئ او هغوی ته داسې ځواب ورکړئ چې خوشحاله شي، نو هغوی به تل ستاسو خدمتگاران وي.» ﴿٨﴾ خو رجبعام د هغو سپین ږيرو مشوره ونه منله او د هغو ځوانانو سره یې مشوره وکړه چې د هغه سره لوی شوي وو او د هغه خدمت یې کاوه. ﴿٩﴾ د هغوی څخه یې پوښتنه وکړه: «ستاسو مشوره څه ده؟ دې خلکو ته څه ځواب ووايم چې ماته وايي: هغه بار چې ستاسو پلار زمونږ په اوږو ایښی دی سپک کړه؟» ﴿١٠﴾ هغو ځوانانو په ځواب کې وویل: «هغو خلکو ته داسې ځواب ورکړئ: 'زما کوچنی ګوته زما د پلار د ملا څخه پندې ده.» ﴿١١﴾ زما پلار په تاسو باندې دروند بار ایښی ؤ، زه به هغه نور هم دروند کړم. زما پلار تاسو په قمچینو باندې وهلی، زه به تاسو په اغزي لرونکو قمچینو باندې ووهم.»

﴿١٢﴾ لکه څنگه چې رجبعام پاچا ویلي وو درې ورځې وروسته یروبعام او ټول خلک هغه ته بېرته راغلل. ﴿١٣﴾ پاچا د سپین ږيرو د مشورې پروا ونه ساتله او خلکو ته یې ډېر سخت ځواب ورکړ. ﴿١٤﴾ هغه د هغو ځوانانو مشوره ومنله او ویې ویل: «زما پلار په تاسو باندې دروند بار ایښی ؤ، زه به هغه نور هم دروند کړم. زما پلار تاسو په قمچینو باندې وهلی، زه به تاسې په اغزي لرونکو

قمچينو باندې ووهم.» (۱۵) نو په دې ډول پاچا د خلکو غوښتنه ونه منله، ځکه چې په دې کې د خښتن رضا وه، ترڅو هغه خبره سرته ورسېږي چې خښتن د اخيا نبي په وسيله چې د شيلوه څخه ؤ، د نباط زوی يروبعام ته کړې وه.

(۱۶) کله چې ټولو اسراييليانو وليدل چې پاچا د هغوی خبره ونه منله، هغوی چيغې ووهلې: «مونږ بايد د داود د کورنۍ سره وفادار پاتې نه شو. هغوی زمونږ دپاره څه کړي دي؟ ای د اسراييلو خلکو، ځی چې خپلو کورونو ته لاړ شو! پرېږدئ چې رحبعام په خپلو خلکو باندې پاچاهي وکړي.» نو اسراييليان خپلو کورونو ته لاړل. (۱۷) رحبعام يوازې په هغو خلکو باندې پاچاهي کوله چې د يهودا په ښارگوټو کې اوسېدل. (۱۸) رحبعام پاچا د بېگار د کارونو مسوول ادورام اسراييليانو ته واستاوه، خو د اسراييلو خلکو هغه سنگسار کړ او ويې واژه. خو رحبعام په بېره په خپلې جنگي گاډۍ کې سپور شو او اورشلیم ته وتښتېد. (۱۹) نو د اسراييلو شمالي قبيلو د هغې ورځې نه وروسته د داود د شاهي کورنۍ په وړاندې ياغيتوب پيل کړ. (۲۰) کله چې د اسراييلو خلکو واورېدل چې يروبعام د مصر څخه راستون شوی دی، هغه ته يې بلنه ورکړه چې د اسراييلو غونډې ته راشي. يروبعام د هغوی بلنه ومنله او هغه يې د خپل پاچا په توگه غوره کړ. يوازې د يهودا قبيله د داود د کورنۍ سره وفاداره پاتې شوه.

رحبعام ته د شمعيه نبي خبرداری

(دوهم تواريخ ۱: ۱-۴)

(۲۱) کله چې رحبعام اورشلیم ته ورسېده، هغه د يهودا او بنيامين د قبيلو څخه يوسلو اتيا زره غوره شوي عسکر راټول کړل. هغه پرېکړه وکړه چې په اسراييلو باندې حمله وکړي او د اسراييلو شمالي قبيلې يوځل بيا تر خپل واک لاندې راولي. (۲۲) خو خدای شمعيه نبي ته وويل: (۲۳) «د يهودا پاچا يعنې د سليمان زوی رحبعام او د يهودا او بنيامين د قبيلو ټولو خلکو ته ووايه: (۲۴) د

اسراييلو په خلكو باندې چې ستاسو ورونه دي حمله ونه كړي، ټول خپلو كورونو ته لاړ شي. هغه
خه چې پېښ شوي دي هغه زما رضا ده.» نو هغوی د خښتن د حكم څخه اطاعت وكړ او بېرته
خپلو كورونو ته لاړل.

په بيت ييل او دان كې د سرو زرو سخوندران

۲۵ د اسراييلو پاچا يروبعام د افرايم په غرنۍ سيمه كې د شكيم ښار ښه ودان كړ او هلته په كې
اوسېده. بيا له هغه ځای څخه لاړ او د فنوعيل ښارگوټي يې هم ښه ودان كړ. ۲۶-۲۷ يروبعام په
خپل زړه كې وويل: «پر امكان لري چې پاچاهي بېرته د داود د كورنۍ په لاس كې پرېوځي، ځكه
كله چې خلك اورشليم ته د قربانۍ د وړاندې كولو دپاره د خښتن كور ته لاړ شي، كېدای شي چې
هغوی رحبعام د يهودا پاچا ته وفادار شي، ما ووژني او زما په ځای هغه خپل پاچا وټاكي.» ۲۸ د
خپلو مشاورانو څخه د مشورې اخيستلو وروسته پاچا د سرو زرو دوه خوسيان جوړ كړل. قوم ته
يې وويل: «دا ستاسو دپاره سخته ده چې د عبادت دپاره اورشليم ته ځي. ای اسراييليانو! دغه
سخوندران ستاسو خدايان دي چې تاسو يې د مصر څخه راوويستلي.» ۲۹ هغه د سرو زرو يو
سخوندر په بيت ييل كې او بل يې په دان كې كېښود. ۳۰ په دې كار سره قوم گناه وكړه او هغوی
به د سخوندرانو د عبادت دپاره حتی تر دان پورې تلل.

۳۱ يروبعام سيمه ييز عبادت ځايونه هم جوړ كړل. هغه د هر ډول خلكو څخه كاهنان وټاكل، كه
خه هم هغوی لاويان نه وو. ۳۲ هغه د اتمې مياشتې په پنځلسمه ورځ د هغه اختر په شان چې په
يهودا كې لمانځل كېده، اختر جوړ كړ. په بيت ييل كې به يې د قربانۍ په ځای هغو سخوندرانو ته
چې ده جوړ كړي وو، قربانۍ وړاندې كولې. همدارنگه هغه په بيت ييل كې د هغو عبادتځايونو دپاره
چې يې جوړ كړي وو كاهنان وټاكل. ۳۳ په دې توگه د اتمې مياشتې په پنځلسمه ورځ، يعنې هغه
مياشت چې يروبعام په خپله ټاكلې وه، هغه د اسراييليانو دپاره د اختر دود پيل كړ او د قربانۍ په

هغه ځای کې یې چې هغه په بیت ییل کې جوړ کړی ؤ، قربانی وړاندې کړې.

د یهودا څخه د خدای یو نبي

۱۳ ﴿۱﴾ د خدای یو نبي د څښتن په امر د یهودا څخه بیت ییل ته لاړ او کله چې هلته ورسېده، یروبعام د قربانی د وړاندې کولو په خاطر د قربانی په ځای کې ولاړ ؤ. ﴿۲﴾ هغه نبي د څښتن په حکم د قربانی د ځای په ضد وینا وکړه: «ای د قربانی ځایه! ای د قربانی ځایه! څښتن داسې وایي: یو ماشوم به د داود په کورنۍ کې پیدا شي چې نوم به یې یوشیاه وي، هغه به په تا باندې د سیمه ییزو عبادتځایونو هغه کاهنان حلال کړي چې په دې ځای کې نذرانې وړاندې کوي او د انسان هډوکي به درباندي وسوځول شي.» ﴿۳﴾ وروسته نبي یوه نښه وړاندې کړه، ویې ویل: «هغه نښه دا ده چې څښتن بیان کړې ده: دا د قربانی ځای به دوه ټوټې شي او د هغه ایرې به دباندي توی شي.»

﴿۴﴾ کله چې یروبعام پاچا دا واورېدل، هغه خپل لاس د قربانی د ځای څخه د نبي خواته وراورد کړ او ویې ویل: «هغه ونیسئ!» خو هغه لاس چې یې د نبي خواته اوږد کړی ؤ شل شو، داسې چې هغه ونه شو کولای هغه بېرته خپل ځان ته راکش کړي. ﴿۵﴾ نو د هغې نښې له مخې چې د نبي له خوا د څښتن په نوم وړاندې شوې وه، د قربانی ځای راولوېده، دوه ټوټې شو او ایرې یې دباندي توی شوې. ﴿۶﴾ یروبعام پاچا نبي ته وویل: «مهرباني وکړئ زما دپاره خپل څښتن خدای ته دعا وکړئ او د هغه څخه وغواړئ چې زما لاس د پخوا په شان کړي.» نبي څښتن ته دعا وکړه او د پاچا لاس روغ شو او بېرته هماغسې شو لکه څنگه چې پخوا ؤ. ﴿۷﴾ پاچا نبي ته وویل: «راځئ زما سره کور ته لاړ شئ او یو څه وخورئ. زه به تاسو ته یو سوغات درکړم.» ﴿۸﴾ خو نبي پاچا ته په ځواب کې وویل: «که خپله نیمه پاچاهي دې هم ماته راکړې، زه به درسره لاړ نه شم. زه به دلته نه ډوډۍ وخورم او نه به اوبه وڅښم.» ﴿۹﴾ څښتن ماته حکم کړی دی چې نه به څه شی

خورم، نه به څه شی څښم او په هغې لار چې راغلی یم په هغې به بېرته خپل کور ته نه ستنېږم.»
١٠ نو په هغې لارې چې هغه بیت ییل ته راغلی و بېرته په هغې لار نه شو، بلکې په بله لاره لار.

د بیت ییل زور نبي

١١ په هغه وخت کې په بیت ییل کې یو زور نبي اوسېده. د هغه زامن راغلل او هغه څه چې د یهودا نبي په هغه ورځ په بیت ییل کې کړي وو او هغه څه چې هغه یروبعام پاچا ته ویلي وو، خپل پلار ته بیان کړل. ١٢ زور نبي د خپلو زامنو څخه پوښتنه وکړه: «هغه په کومه لاره لار؟» نو هغوی ورته هغه لاره وښودله. ١٣ بیا هغه خپلو زامنو ته وویل: «زما دپاره په خره باندې کته واچوئ.» هغوی همداسې وکړل او هغه ورباندې سپور شو ١٤ او د نبي پسې لار. ویې لیدل چې هغه د څپرې د ونې لاندې ناست دی، نو پوښتنه یې ترې وکړه: «ایا ته هغه نبي یې چې د یهودا څخه راغلی یې؟» هغه ځواب ورکړ: «هو، زه یم.» ١٥ زور نبي هغه ته وویل: «زما سره کور ته لار شه او ډوډۍ وخوره.» ١٦ د یهودا نبي ځواب ورکړ: «زه نه شم کولای چې تا سره بېرته ستون شم، په دې ځای کې تا سره نه ډوډۍ خوړلی شم او نه درسره اوبه څښلی شم. ١٧ ځکه چې څښتن ماته امر کړی دی چې دلته به نه څه شی خورې، نه به څه څښې او په هغې لارې چې راغلی یې بېرته به په هماغې لارې خپل کور ته نه ستنېږي.» ١٨ خو هغه زور نبي چې د بیت ییل څخه و، هغه ته وویل: «زه هم ستا په شان نبي یم او یوې فرښتې د څښتن په حکم ماته وویل: هغه د ځان سره کور ته راوله، ترڅو ډوډۍ وخوري او اوبه وڅښي.» خو زور نبي هغه ته دروغ وویل. ١٩ نو د یهودا نبي د هغه سره ستون شو او د هغه په کور کې یې ډوډۍ وخوړله او اوبه یې وڅښلې.

٢٠ په هغه وخت کې چې هغوی په دسترخوان باندې ناست وو، هغه زور نبي د څښتن پیغام ترلاسه کړ. ٢١ هغه د یهودا په نبي باندې غږ وکړ: «ستا څښتن خدای داسې وایي چې تا د هغه د

حکم څخه سرغړونه کړې ده او د هغه په حکم باندې دې عمل نه دی کړی. (۲۲) ته بېرته ستون شوې او په هغه ځای کې چې ته منع شوې وې تا ډوډۍ وخورله او اوبو دې وڅښلې. له دې امله به ستا مړی ستا د نیکونو په هدیره کې ښخ نه شي.» (۲۳) کله چې هغه د خوړلو او څښلو څخه وزگار شو، نو زور نبي د يهودا د نبي دپاره په خره باندې کته واچوله (۲۴) او د يهودا نبي لار. په لاره کې زمري ورسره مخامخ شو او هغه يې وواژه. د هغه مړی په لاره کې پروت ؤ، خر او زمري د هغه په څنگ کې ولاړ وو. (۲۵) ځينې خلک په لاره تېرېدل او په لاره کې يې مړی وليده چې زمري يې په څنگ کې ولاړ ؤ. هغوی بيت ييل ته ورغلل او څه چې دوی ليدلي وو، خلکو ته يې وويل.

(۲۶) کله چې زور نبي دا خبره واورېدله هغه وويل: «دا هغه نبي دی چې د څښتن د حکم څخه يې سرغړونه وکړه. نو څښتن هغه زمري ته په لاس ورکړ چې هغه وډاري او ويې وژني. لکه څنگه چې څښتن ورته ويلي وو، هغه وشول.»

(۲۷) بيا هغه خپلو زامنو ته وويل: «زما دپاره په خره باندې کته واچوئ.» هغوی همداسې وکړل. (۲۸) هغه روان شو او ويې ليدل چې د نبي مړی په لاره کې پروت دی او زمري او خر لا تر اوسه هم د هغه په څنگ کې ولاړ دي. زمري نه مړی خوړلی او نه يې خر داړلی ؤ. (۲۹) زور نبي هغه مړی راپورته کړ، هغه يې په خره باندې بار کړ او بېرته يې خپل ښار ته راوړ چې په هغه باندې وير وکړي او ښخ يې کړي. (۳۰) زور نبي هغه په خپله هدیره کې ښخ کړ او هغه او د هغه زامنو ورباندې وير کاوه ويل يې: «واي، اي زما وروره! اي زما وروره!» (۳۱) د هغه د ښخولو څخه وروسته نبي خپلو زامنو ته وويل: «کله چې زه مړ شم په هغه قبر کې مې ښخ کړی چې هغه نبي په کې ښخ شوی دی، زما مړی د هغه د مړي په څنگ کې کېږدی.» (۳۲) ځکه هغه پيغام چې د څښتن په حکم يې د بيت ييل د قربانۍ د ځای په ضد او د هغو د سيمه ييزو عبادتځايونو په ضد چې د سامري په ښارگوټو کې دي ويلي ؤ، هغه به په يقين سره رښتيا شي.»

٣٣ حتی له دې وروسته هم، د اسراييلو پاچا يروبعام د خپلو بدو لارو څخه ونه ګرځېده، بلکې يوځل بيا يې د سيمه ييزو عبادتخايونو دپاره د هر ډول خلکو څخه کاهنان وټاکل. هرچا چې غوښتل کاهن شي، هغه به يې وقف کاوه. ٣٤ د دې ګناه له امله د يروبعام پاچاهي پای ته ورسېدله او هغه او د هغه کورنۍ د ځمکې د منځ څخه ورکه شوه.

د يروبعام په ضد د اخيا پېشګويي

١٤ ١ په هغه وخت کې د يروبعام پاچا زوی اييا ناروغ شو. ٢ يروبعام خپلې ښځې ته وويل: «خپله څېره بدله کړه، ترڅو هېڅوک تا ونه پېژني چې زما ښځه يې او اخيا نبي ته چې په شيلوه کې اوسېږي ورشه. دا هماغه سړی دی چې ماته يې ويلي وو چې ته به په دې قوم باندې پاچا شې. ٣ لس ډوډۍ، يو څه کيکونه او يو منګوتی شات هغه ته يوسه. هغه به تاته ووايي چې زموږ په زوی باندې به څه پېښېږي.»

٤ نو هغه په شيلوه کې د اخيا کور ته لاړه. د ډېر عمر له امله اخيا ږوند شوی ؤ. ٥ څښتن اخيا ته ويلي وو: «د يروبعام ښځه راځي، هغه به د خپل زوی په هکله چې ناروغه دی ستا څخه پوښتنه وکړي.» همدارنگه څښتن اخيا ته ويلي وو چې هغې ته څه ووايي. څښتن زياته کړه: «کله چې هغه ښځه راورسيږي، نو هغه به خپل ځان داسې وښايي چې ګوندې بل څوک ده.»

٦ نو کله چې اخيا د کور په دروازه کې د هغې د پښو د قدمونو اواز واورېد، هغه وويل: «ای د يروبعام ښځې، راتنوخه. ولې ته ځان داسې ښکاره کوي چې بل څوک يې؟ ستا دپاره يو بد خبر لرم. ٧ لاړه شه او يروبعام ته ووايه چې د اسراييلو څښتن خدای داسې وايي: «ته مې د خلکو له منځ څخه راپورته کړې او د خپل قوم اسراييلو مشر مې کړې. ٨ د داود د کورنۍ څخه مې پاچاهي واخيستله او تاته مې درکړه. خو ته زما د خدمتگار داود په شان نه وي، هغه ماته پوره وفادار ؤ، زما

د حکمونو څخه يې اطاعت کاوه او يوازې هغه کارونه يې کول چې زما په نظر کې سم وو. (۹) تا د هغو ټولو پاچاهانو په پرتله چې ستا څخه مخکې وو، ډېر بد کارونه وکړل. د خپل ځان دپاره دې نور خدايان يعنې فلزي بتان جوړ کړل. زما قهر دې راوپاراوه او ماته دې شا کړه. (۱۰) له دې امله به ستا په شاهي کورنۍ باندې بدبختي راولم. زه به ستا ټول نارينه اولاده که هغه غلامان وي يا ازاد، يوشان ووژنم. زه به ستا کورنۍ وسوځوم لکه څنگه چې څوک خوشايي سوځوي، ترڅو ټول له منځه لاړ شي. (۱۱) ستا د کورنۍ هر غړی چې په ښار کې مړ شي، هغه به سپي وخوري او هغه چې په صحرا کې مړ شي مرغان به يې وخوري، زه چې څښتن يم دا خبره کوم. (۱۲) اوس بېرته کور ته لاړه شه، کله چې ته خپله پښه په خپل ښار کې کېږدې، نو ستا زوی به مړ شي. (۱۳) د اسراییلو ټول قوم به د هغه دپاره وير وکړي او هغه به ښخ کړي. هغه به د يروبعام د کورنۍ يوازې غړی وي چې ښخ به شي. ځکه چې هغه د يروبعام په کورنۍ کې هغه څوک دی چې د اسراییلو څښتن خدای په هغه کې يو څه ښه والی ويني. (۱۴) څښتن به د خپل ځان دپاره په اسراییلو باندې داسې يو پاچا وټاکي چې هغه به د يروبعام کورنۍ له منځه يوسي، حتی همدا اوس. (۱۵) څښتن به اسراییلو ته سزا ورکړي او هغوی به داسې ورپېږي لکه لوڅه چې په اوبو کې رپېږي. هغه به د اسراییلو د قوم ريښه له دې ښې ځمکې څخه چې د هغوی نیکونو ته يې ورکړې وه، له بېخه وباسي او هغوی به د فرات د سيند پورې خواته خپاره کړي، ځکه چې هغوی د اشيره د بتانو په جوړولو د هغه قهر راپارولی دی. (۱۶) څښتن به د اسراییلو څخه ځکه لاس واخلي چې يروبعام گناه کړې ده او د اسراییلو د قوم د گناهکار کېدلو سبب گرځېدلی دی.»

(۱۷) نو د يروبعام ښځه ترزې ته ستنه شوه. څنگه چې هغې د کور په دروازې باندې پښه کېښوده، زوی يې مړ شو. (۱۸) لکه څنگه چې څښتن د خپل خدمتگار اخيا نبي په وسيله ويلي وو، هغه يې ښخ کړ او ټولو اسراییلو د هغه دپاره وير وکړ. (۱۹) د يروبعام د پاچاهۍ نورې ټولې پېښې يعنې د هغه جنگونه او دا چې هغه څنگه پاچاهي وکړه، د اسراییلو د پاچاهانو د تاريخ په کتاب کې ليکل

شوي دي. (٢٠) هغه دوه ويشت كاله پاچاهي وكړه او وروسته مړ او بنځ شو. د هغه زوی ناداب د هغه په ځای پاچا شو.

د يهودا پاچا رحبعام

(دوهم تواريخ ١١:٥ - ١٢:١٥)

(٢١) د سليمان زوی رحبعام يو خلو بښت كلن ؤ چې د يهودا پاچا شو او هغه اوولس كاله په اورشليم كې پاچاهي وكړه. اورشليم هغه ښار ؤ چې څښتن هغه د اسراييلو د ټولو قبيلو څخه د خپل عبادت دپاره غوره كړی ؤ. د رحبعام د مور نوم نعمه وه چې د عمون د هېواد څخه وه.

(٢٢) د يهودا خلكو داسې كارونه وكړل چې د څښتن په نظر كې ډېر خراب وو او د خپلو نيكونو په پرتله يې ډېر گناهونه وكړل چې د څښتن غيرت راوپاروي. (٢٣) همدارنگه هغوی د خپلو ځانونو دپاره سيمه ييز عبادتخايونه جوړ كړل او په غونډيو باندې او د سيوري لرونكو ونو لاندې يې د عبادت دپاره د تېرو ستنې او د اشيره بتان كېښودل. (٢٤) تر ټولو ډېره بده خبره دا وه چې د عبادت په ځايونو كې لواطت كاران او فاحشې وې. د يهودا خلكو هغه ټول شرمناکه كارونه وكړل چې هغو قومونو به كول چې څښتن د اسراييليانو د وړاندې تگ په وخت كې له هغې خاورې څخه وشړل.

(٢٥) د رحبعام د پاچاهۍ په پنځم كال د مصر پاچا شيشق په اورشليم باندې حمله وكړه. (٢٦) هغه د څښتن د كور او د شاهي ماڼۍ ټولې خزاني د ځان سره يووړلې. برسېره پردې هغه ټول سپرونه چې سليمان د سرو زرو څخه جوړ كړي وو، هم يووړل. (٢٧) نو رحبعام پاچا د هغو په ځای برنجي سپرونه جوړ كړل او هغه يې د هغو ساتونكو قوماندانانو ته وسپارل چې د شاهي ماڼۍ په دروازه كې يې پهره كوله. (٢٨) هركله به چې پاچا د څښتن كور ته ورتللو، نو ساتونكو به سپرونه وړل او وروسته به يې بېرته د پهره دارانو كوتې ته راوړل.

٢٩ د رحبعام د پاچاهۍ نورې پېښې او دا چې هغه څه کړي دي، د يهودا د پاچاهانو د تاريخ په کتاب کې ليکل شوي دي. ٣٠ په دې ټوله موده کې د رحبعام او يروبعام ترمنځ جگړه وه. ٣١ رحبعام مړ شو او د داود د ښار په شاهي هديره کې ښخ شو. د هغه د مور نوم نعمه وه چې د عمون څخه وه. د رحبعام زوی اييا د هغه په ځای پاچا شو.

د يهودا پاچا اييا

(دوهم تواريخ ١:١٣ - ١:١٤)

١٥ ١ د نباط د زوی يروبعام د پاچاهۍ په اتلسم کال اييا د يهودا پاچا شو ٢ او هغه درې کاله په اورشليم کې پاچاهي وکړه. د هغه د مور نوم معکه وه چې د ايشالوم لور وه. ٣ اييا د خپل پلار په شان هماغسې گناهونه وکړل او هغه د خپل غور نيکه داود په خلاف خپل څښتن خدای ته په پوره توگه وفادار نه ؤ. ٤ خو د داود په خاطر د هغه څښتن خدای اييا ته زوی ورکړ چې د هغه څخه وروسته په اورشليم کې پاچاهي وکړي او اورشليم خوندي وساتي - د داسې خراغ په شان چې نه مړ کيږي، د هغه شاهي کورنۍ به پای ته ونه رسيږي. ٥ څښتن ځکه داسې وکړل چې داود به هغه څه کول چې څښتن ورباندې خوشحالېده او هېڅکله يې د هغه د حکمونو څخه سرغړونه نه وه کړې، پرته د اوريا حيتي له پېښې څخه. ٦ هغه جگړه چې د رحبعام او يروبعام ترمنځ پيل شوې وه د اييا د ژوند تر پايه پورې يې دوام وکړ. ٧ د اييا د پاچاهۍ نورې پېښې او دا چې هغه څه کړي دي، هغه د يهودا د پاچاهانو د تاريخ په کتاب کې ليکل شوي دي. د اييا او يروبعام ترمنځ به تل جگړه وه. ٨ اييا مړ شو او د داود د ښار په شاهي هديره کې ښخ شو او د هغه زوی آسا د هغه په ځای پاچا شو.

د يهودا پاچا آسا

(دوهم تواريخ ۱۵:۱۶ - ۱۶:۱۶، ۶:۱۶ - ۱۱:۱۳)

۹ د اسراييلو د پاچا يروبعام د پاچاهي په شلم كال، آسا د يهودا پاچا شو. ۱۰ هغه يو خلو پښت كاله په اورشليم كې پاچاهي وكړه. د هغه د نيا نوم معكه وه چې د ابشالوم لور وه. ۱۱ آسا د خپل غور نيکه داود په شان هغه كارونه كول چې د خښتن په نظر كې سم وو. ۱۲ هغه د خپل هېواد څخه هغه ټول لواطت كاران او فاحشې چې د عبادت په ځايونو كې يې خدمت كاوه، وشړلې او هغه ټول بتان چې د هغه نيكونو جوړ كړي وو، لېرې كړل. ۱۳ هغه خپله نيا معكه د ملكې د مور په توگه د خپل مقام څخه لېرې كړه، ځكه چې هغې د اشيره د كركې وړت جوړ كړې و. آسا هغه بت رانسكور كړ او د قدرون په دره كې يې وسوځاوه. ۱۴ كه څه هم آسا سيمه ييز عبادتځايونه له منځه يو نه وړل، خو هغه ټول عمر خښتن ته وفادار پاتې شو. ۱۵ آسا د خښتن په كور كې سره زر او سپين زر او نور ټول شيان كېښودل چې هغه او د هغه پلار خښتن ته وقف كړي وو.

۱۶ د يهودا پاچا آسا او د اسراييلو پاچا بعشا به تل د خپلو پاچاهيو په دوران كې يو د بل سره په جگړې اخته وو. ۱۷ بعشا په يهودا باندې حمله وكړه او د رامه بنار يې ونيوه. هغه دا بنار قوي كړ، د دې دپاره چې د يهودا د ټولو خلكو د تگ راتگ مخه ونيسي. ۱۸ نو آسا پاچا هغه ټول سپين زر او سره زر چې د خښتن د كور او د خپلې مانې په خزانو كې پاتې شوي وو، واخيستل. هغه يې خپلو درباريانو ته وسپارل او هغه يې دمشق ته د سوريې پاچا بنهد ته چې د طبرمون زوی او د حزيون لمسی و، د دې پيغام سره ولېږل: ۱۹ «زما او ستاسو ترمنځ دې داسې يو تړون وي لکه څنگه چې زما د پلار او ستاسو د پلار ترمنځ و. گورئ، زه تاسو ته د سپينو زرو او سرو زرو سوغات درلېږم. نو خپل تړون اوس د اسراييلو د پاچا بعشا سره مات كړئ، ترڅو هغه خپلې لښكري زما د سيمې څخه وباسي.» ۲۰ بنهد پاچا د آسا غوښتنه ومنله او خپل قوماندانان او

لښکرې يې ولېرلې چې د اسراييلو په ښارونو باندې حمله وکړي. هغوی عیون، دان، آبل بیت معکه، د جلیل بحیره او د نفتالي ټوله سیمه ونيوله. (۲۱) کله چې بعشا له دې څخه خبر شو، هغه د رامه ښار د قوي کولو نه لاس واخیست او د ترزې ښار ته لاړ. (۲۲) له هغې وروسته آسا پاچا ټول يهودا ته فرمان جاري کړ چې ټول خلک پرته له استثنا څخه هغه ټولې تېرې او لرگي چې بعشا غوښتل د رامې ښار پرې قوي کړي، راوړي. آسا په دې موادو باندې مصفحه او د بنيامين په سیمه کې د جبع ښار قوي کړ. (۲۳) نور ټول هغه کارونه چې آسا پاچا د خپلې پاچاهۍ په دوران کې کړي دي، يعنې د هغه د زړورتوب کارونه او هغه ښارونه چې هغه جوړ کړي دي، هغه د يهودا د پاچاهانو د تاريخ په کتاب کې ليکل شوي دي. خو په زوروالي کې هغه د پښو په ناروغۍ باندې اخته شو. (۲۴) وروسته آسا مړ شو او د خپل پلار داود د ښار په شاهي هديره کې ښخ شو. بيا د هغه زوی يهوشافاط د هغه په ځای پاچا شو.

د اسراييلو پاچا ناداب

(۲۵) د يهودا د پاچا آسا د پاچاهۍ په دوهم کال د يروبعام پاچا زوی ناداب د اسراييلو پاچا شو او دوه کاله يې پاچاهي وکړه. (۲۶) لکه څنگه چې د هغه پلار د څښتن په وړاندې گناه کړې وه، نو هغه هم گناه وکړه او اسراييليان يې د گناه خواته بوتلل.

(۲۷) بعشا د اخيا زوی چې د يساکار د قبيلې څخه ؤ، د ناداب په ضد يې دسيسه جوړه کړه او کله چې ناداب او ټولو اسراييلي لښکرو د جبتون ښار چې په فلسطين کې ؤ کلابند کاوه، بعشا ناداب وواژه. (۲۸) دا پېښه د يهودا د پاچا آسا د پاچاهۍ په درېم کال وشوه. نو بعشا د ناداب په ځای د اسراييلو پاچا شو. (۲۹) څنگه چې هغه پاچا شو، د يروبعام د کورنۍ ټول غړي يې ووژل. څرنگه چې څښتن د خپل خدمتگار اخيا نبي په وسيله چې د شيلوه څخه ؤ ويلي وو، د يروبعام د کورنۍ ټول غړي ووژل شول او يو هم ژوندی پاتې نه شو. (۳۰) دا پېښه ځکه وشوه چې يروبعام گناه

وکره، د اسراییلو د گناهکار کېدلو سبب وگرځېده او په دې ډول یې د اسراییلو د خښتن خدای قهر راوپاراوه.

۳۱ د ناداب د پاچاهۍ نورې پېښې او دا چې هغه څه کړي دي، د اسراییلو د پاچاهانو د تاریخ په کتاب کې لیکل شوي دي. ۳۲ د یهودا پاچا آسا او د اسراییلو پاچا بعشا به تل د خپلو پاچاهيو په دوران کې یو د بل سره په جگړې اخته وو.

د اسراییلو پاچا بعشا

۳۳ د یهودا د پاچا آسا د پاچاهۍ په درېم کال د اخیا زوی بعشا د ټولو اسراییلو پاچا شو او هغه څلورویشت کاله په ترزې کې پاچاهي وکړه. ۳۴ لکه څنګه چې یروبعام د خښتن په وړاندې گناه کړې وه، نو هغه هم گناه وکړه او اسراییلیان یې د گناه خواته بوتلل.

۱۶ ۱ خښتن د حناني د زوی بیهو نبي سره خبرې وکړې او هغه ته یې د بعشا دپاره دا پیغام ورکړ: ۲ «ته هېڅ شی نه وي، خو ما د خاورو څخه راپورته کړې او د خپل قوم اسراییلو مشر مې کړې. اوس دې د یروبعام په شان گناه وکړه او زما د قوم اسراییلو د گناهکار کېدلو سبب وگرځېدلې. د اسراییلیانو گناهونو زما قهر راپارولی دی. ۳ نو زه به تا او ستا کورنۍ د یروبعام د کورنۍ په شان له منځه یوسم. ۴ ستا د کورنۍ هر غړی چې په ښار کې مړ شي هغه به سپي وخورې او هغه چې په صحرا کې مړ شي مرغان به یې وخورې.»

۵ د بعشا د پاچاهۍ نورې ټولې پېښې او د هغه د زړورتوب کارونه د اسراییلو د پاچاهانو د تاریخ په کتاب کې لیکل شوي دي. ۶ بعشا مړ شو او په ترزې کې ښخ شو. د هغه زوی ایله د هغه په ځای پاچا شو.

۷) دا پیغام د خښتن له خوا د بیهو نبي په وسیله د بعشا او د هغه د کورنۍ په ضد د بعشا د هغې

ګناه له امله ورکړل شو چې د خښتن په وړاندې یې کړې وه. هغه د خښتن قهر نه یوازې په دې راویاراه چې هغه داسې بد کارونه وکړل، لکه خنګه چې د هغه څخه مخکې یروبعام پاچا کړي وو، بلکې په دې هم چې هغه د یروبعام ټوله کورنۍ ووژله.

د اسراییلو پاچا ایله

۸) د یهودا د پاچا آسا د پاچاهۍ په شپږویشتم کال، ایله د بعشا زوی د اسراییلو پاچا شو او هغه دوه کاله په ترزه کې پاچاهي وکړه. ۹) زیمري چې د هغه د عسکري منصبدارانو د ډلې څخه ؤ او د نیمو شاهي جنګي ګاډیو مشري یې په غاړه وه د هغه په ضد یې یوه دسیسه جوړه کړه. یوه ورځ ایله په ترزې کې د ارسا په کور کې چې د مانی مسوول ؤ، نشه کوله. ۱۰) زیمري کور ته ورننوت، ایله یې وواژه او د هغه په ځای پاچا شو. دا پېښه د یهودا د پاچا آسا د پاچاهۍ په اووه ویشتم کال وشوه.

۱۱) خنګه چې زیمري پاچاهي پیل کړه او په تخت کښېناست، هغه د بعشا د کورنۍ ټول غړي ووژل. د هغه هېڅ یو نارینه خپلوان یا دوست یې ژوندی پرېښود. ۱۲) نو د هغه څه له مخې چې خښتن د بیهو نبي په وسیله د بعشا په ضد ویلي وو، زیمري د بعشا ټوله کورنۍ ووژله. ۱۳) د هغوی د بت پرستۍ او ګناهونو له امله او په دې خاطر چې هغوی د اسراییلو د ګناهکار کېدلو سبب ګرځېدلي وو، بعشا او د هغه زوی ایله د اسراییلو د خښتن خدای قهر راویاراه. ۱۴) د ایله د پاچاهۍ نورې پېښې او دا چې هغه څه کړي دي د اسراییلو د پاچاهانو د تاریخ په کتاب کې لیکل شوي دي.

د اسراییلو پاچا زیمري

١٥ د يهودا د پاچا آسا د پاچاهۍ په اووه ويستم كال، زيمري اووه ورځې په ترزې كې په اسراییلو باندې پاچاهي وكړه. په دې وخت كې اسرایيلي لښكرو د فلسطين د جبتون ښار كلابند كاوه. ١٦ كله چې هغوی واورېدل چې زيمري د پاچا په ضد دسيسه جوړه كړې ده او هغه يې وژلی دی، په هماغه ورځ هغوی ټولو په كمپ كې خپل قوماندان عمري د اسراییلو د پاچا په توگه وټاكه. ١٧ عمري د خپلو لښكرو سره د جبتون څخه لاړ او ترزه يې كلابند كړ. ١٨ كله چې زيمري وليدل چې ښار ونيول شو، هغه د مانۍ دننۍ كلا ته ورننوت، كلا ته يې اور واچاوه او د اور په لمبو كې مړ شو. ١٩ دا پېښه د څښتن په وړاندې د هغه د گناهونو له امله وشوه. د يروبعام په شان هغه د خپلې گناه په وسيله او دا چې د اسراییلو د قوم د گناهكار كېدلو سبب گرځېدلی ؤ، څښتن خفه كړ. ٢٠ نور ټول هغه كارونه چې زيمري كړي دي چې په هغو كې د هغه د دسيسې جوړولو كيسه هم شامله ده، د اسراییلو د پاچاهانو د تاريخ په كتاب كې ليكل شوي دي.

د اسراییلو پاچا عمري

٢١ په هغه وخت كې د اسراییلو قوم په دوه ډلو باندې ووېشل شو. نيم قوم د جينت د زوی تبني څخه ملاتړ كاوه چې هغه پاچا شي او نيم د عمري څخه ملاتړ كاوه. ٢٢ خو په پای كې د عمري پلويان برلاسي شول. نو تبني مړ شو او عمري پاچا شو.

٢٣ د يهودا د پاچا آسا د پاچاهۍ په يو دېرشم كال، عمري د اسراییلو پاچا شو او دولس كاله يې پاچاهي وكړه. لومړني شپږ كاله يې په ترزه كې پاچاهي وكړه. ٢٤ وروسته يې د سامرې غونډۍ په اويكيلوگرامو سپينو زرو د سامر په نوم د يو سړي څخه واخيستله. عمري د هغه غونډۍ څخه پاخه دېوالونه تاو كړل، هلته يې يو ښار جوړ كړ او په هغه يې سامره نوم كېښود، يعنې هغه يې د

غونډۍ د پخواني خاوند سامر په نوم ياد کړ.

٢٥) عمري د هغو ټولو پاچاهانو نه چې د ده څخه مخکې تېر شوي وو، د څښتن په وړاندې زياته گناه وکړه. ٢٦) عمري د يروبعام په شان هم گناه وکړه او د اسراييلو د قوم د گناهکار کېدلو سبب وگرځېد. هغوی په خپلې بت پرستۍ سره د اسراييلو د څښتن خدای قهر راوپاراوه. ٢٧) د عمري د پاچاهۍ نورې پېښې او د هغه د زړورتوب کارونه د اسراييلو د پاچاهانو د تاريخ په کتاب کې ليکل شوي دي. ٢٨) عمري مړ شو او په سامره کې ښخ شو. د هغه زوی اخاب د هغه په ځای پاچا شو.

خاب د اسراييلو پاچا کيږي

٢٩) د يهودا د پاچا آسا د پاچاهۍ په اته دېرشم کال، اخاب د عمري زوی د اسراييلو پاچا شو او دوه ويشت کاله يې په سامره کې پاچاهي وکړه. ٣٠) اخاب د هغو ټولو پاچاهانو په پرتله چې د هغه څخه مخکې تېر شوي وو د څښتن په وړاندې زياته گناه وکړه. ٣١) د هغه دپاره دا بس نه وه چې د يروبعام پاچا په شان گناه وکړي. هغه نور هم مخکې لاړ او د صيدون د پاچا اتبل د لور ايزابل سره يې واده وکړ، هم يې د بل خدمت او هم يې هغه ته سجده وکړه. ٣٢) هغه په سامره کې د بل دپاره يو عبادتځای او د قربانۍ ځای هم جوړ کړ او هغه يې په عبادتځای کې ځای په ځای کړ. ٣٣) همدارنگه اخاب د اشيره بت هم جوړ کړ او هغه د اسراييلو د مخکينيو پاچاهانو په پرتله ډېر داسې کارونه وکړل چې د اسراييلو د څښتن خدای قهر يې راوپاراوه.

٣٤) د اخاب د پاچاهۍ په دوران کې د حي بيل په نوم يو کس چې د بيت بيل څخه ؤ، د اريحا ښار يې يوځل بيا ودان کړ. لکه څنگه چې څښتن د نون د زوی يوشع په وسيله پېشگويي کړې وه، کله چې حي بيل د اريحا بنياد کېښود، خپل مشر زوی ايرام يې له لاسه ورکړ او چې کله يې د هغې دروازې جوړې کړې، نو خپل کشر زوی سچوب يې له لاسه ورکړ.

۱) يو نبي چې الياس نومېده او د جلعاد د تشبي څخه ؤ، اخاب پاچا ته وويل: «د

اسراييلو د ژوندي څښتن خدای په نوم چې زه يې خدمت کوم، قسم خورم چې تر هغې پورې چې

زه يې ونه وایم په راتلونکي څو کلونو کې به نه پرځه او نه به باران وي.» ۲) بيا څښتن الياس ته

وويل: ۳) «دا ځای پرېږده، ختيځ خواته لاړ شه او خپل ځان د اردن د سيند په ختيځ د کريت د

خوړ په غاړه کې پټ کړه. ۴) د خوړ څخه به اوبه څښې او کارغانو ته مې حکم کړی دی چې

هلته به ډوډی درته راوړي.» ۵) الياس د څښتن حکم قبول کړ، لاړ او د اردن په ختيځ کې د

کريت د خوړ په غاړه کې اوسېده. ۶) هغه به د خوړ اوبه څښلې او کارغانو به ورته هر سهار او

هر ماښام ډوډی او غوښه راوړله.

په زرفت کې الياس او يوه کونډه ښځه

۷) څه موده وروسته خوړ وچ شو، ځکه چې په هېواد کې باران نه ؤ. ۸) بيا هغه وخت څښتن

الياس ته وويل: ۹) «اوس د زرفت ښارگوټي ته چې صيدون ته نژدې دی، لاړ شه او هلته پاتې

شه. ما يوې کونډې ښځې ته چې هلته اوسېږي حکم کړی دی چې خواړه درکړي.» ۱۰) نو الياس

زرفت ته لاړ او څنگه چې هغه د ښارگوټي دروازې ته ورسېده، يوه کونډه ښځه يې وليدله چې د

سوځولو لږگي يې راټولول. هغې ته يې غږ وکړ او ورته وېي ويل: «ايا ماته به په جام کې لږې اوبه

راوړې چې ويې څښم؟» ۱۱) څنگه چې هغه روانه شوه چې اوبه راوړي، الياس ورباندې غږ وکړ:

«مهرباني وکړه لږه ډوډی هم راته راوړه.» ۱۲) هغې ځواب ورکړ: «زه ستا د ژوندي څښتن خدای

په نوم قسم خورم چې ما سره هېڅ ډوډی نشته. ما سره په منگي کې يوازې يو موتی اوږه او په

کوزړی کې لږ د زيتونو تېل پاتې دي. دلته راغلې يم چې د سوځولو دپاره يو څه لږگي راټول کړم،

کور ته يې يوسم او د خپل ځان او د خپل زوی دپاره خواړه تيار کړم. دا به زمونږ اخرنی خواړه وي

او بيا به له لورې مړه شو.» (۱۳) الياس هغې ته وويل: «مه وپرېره، کور ته لاړه شه او خپله ډوډۍ تياره کړه. خو اول هغه څه چې درسره شته د هغې څخه يوه کوچنۍ ډوډۍ پخه کړه، ماته يې راوړه او بيا د خپل ځان او خپل زوی دپاره يو څه تيار کړه. (۱۴) ځکه چې د اسراييلو څښتن خدای داسې وايي: تر هغې ورځې پورې چې زه څښتن باران ونه وروم، د منگي اوږه او د کوزړۍ تېل به دې خلاص نه شي.»

(۱۵) کونډه بنځه لاړه او څنگه چې الياس ورته ويلي وو، هماغسې يې وکړل او هغوی درې واړو د ډېرو ورځو دپاره پوره خواړه درلودل. (۱۶) لکه څنگه چې څښتن د الياس نبي په وسيله وعده کړې وه، د منگي اوږه او د کوزړۍ تېل خلاص نه شول.

الياس د کونډې بنځې زوی راژوندی کوي

(۱۷) څه موده وروسته د کور د خاوندې، يعنې د کونډې زوی ناروغ شو. د هغه حال د بد څخه ډېر بد شو او اخر هغه مړ شو. (۱۸) هغې الياس ته وويل: «ای د خدای نبي، ولې دې زما سره داسې وکړل؟ ايا د دې دپاره دلته راغلی يې چې زما گناهونه خدای ته ور په ياد کړي او زما د زوی د مړينې سبب وگرځي؟» (۱۹) الياس ځواب ورکړ: «زوی دې ماته راکړه.» الياس هغه د مور د غېږې څخه واخيست، هغه يې په دوهم پوړ کې هغې کوتې ته يووړ چې هغه په کې اوسېده او په خپله بستره باندې يې ځملاوه. (۲۰) بيا هغه څښتن ته فریاد وکړ: «ای زما څښتن خدايه، ولې دې په دې کونډې باندې چې زه ورسره اوسېږم دا غم راوست او د هغې زوی دې وواژه؟» (۲۱) بيا الياس درې ځلې په هغه هلک باندې ځان وروغزاوه او زاری يې وکړه: «ای زما څښتن خدايه، دا هلک بېرته راژوندی کړه!» (۲۲) څښتن د الياس دعا او زاری قبوله کړه، په هلک کې ساه راپيدا شوه او هغه بېرته راژوندی شو. (۲۳) الياس هغه ماشوم راپورته کړ او لاندې يې راښکته کړ. هغه يې خپلې مور ته ورکړ او ويې ويل: «وگوره، ستا زوی ژوندی دی!» (۲۴) هغې په ځواب کې وويل: «اوس

زه پوه شوم چې ته د خدای نبي يې او خښتن په رښتيا سره ستا په وسيله خبرې کوي.»

الياس او عوبديا

۱۸ (۱) ډېره موده وروسته، د وچکالی په درېم کال خښتن الياس ته وويل: «لار شه او اخاب پاچا ته ځان وروښايه او زه به باران ووروم.» (۲) نو الياس روان شو چې د اخاب سره وگوري. په سامره کې ډېره سخته قحطي وه (۳) او اخاب د خپلې مانې مسوول عوبديا راوغوښت.

عوبديا د خښتن څخه ډېر وپرېده. (۴) هغه وخت چې ايزابل هڅه وکړه چې د خښتن نبيان ووژني، عوبديا سل تنه نبيان بوتلل، پنځوس، پنځوس تنه يې په دوه سمخو کې پټ کړل او هغوی ته به يې خواږه او اوبه ور رسول.

(۵) اخاب عوبديا ته وويل: «راځئ چې په هېواد کې په ټولو چينو او خوړونو باندې وگرځو. کېدای شي چې يو څه واښه پيدا کړو، خپل اسونه او قچرې ورباندې ژوندي وساتو او د خپلو څارويو څخه يو څه له لاسه ورنه کړو.» (۶) نو هغوی موافقه وکړه چې څوک به د ځمکې کومه برخه د واښو دپاره لټوي. اخاب يوازې په يوه خوا لار او عوبديا يوازې بلې خواته.

(۷) کله چې عوبديا په لاره روان ؤ، الياس د هغه سره مخامخ شو. عوبديا هغه وپېژانده، هغه ته د درناوي په خاطر په ځمکه باندې پرمخې پرېوت او ويې ويل: «ای زما باداره الياس، ايا په رښتيا سره دا تاسو يې؟» (۸) هغه ځواب ورکړ: «هو. لار شه او خپل بادار ته ووايه چې الياس دلته دی.» (۹) عوبديا ځواب ورکړ: «ما څه گناه کړې ده چې ته مې اخاب پاچا ته ورسپارې، ترڅو هغه ما ووژني؟» (۱۰) ستاسو د ژوندي خښتن خدای په نوم قسم خورم چې داسې قوم يا پاچاهي نشته چې اخاب ستاسو د لټولو دپاره هغه ځای ته يو کس نه وي لېږلی. هرکله به چې هغوی اخاب

ته پیغام ورلېره چې الیاس دلته نشته، نو اخاب به هغه پاچا مجبور او په چې قسم و خوري: الیاس دلته نشته. (۱۱) خو اوس تاسو وایئ چې لاړ شه او ووايه: الیاس دلته دی. (۱۲) که چېرې زه لاړ شم او د خښتن روح تاسو یو نامعلوم ځای ته بوځي، بیا به څه کيږي؟ نو که چېرې اخاب ته ووايم چې تاسو دلته یئ او هغه مو پیدا نه کړي، نو ما به ووژني. دا مه هېرئ چې زه د هلکتوب څخه د خښتن نه ډېر وپېرم. (۱۳) ای زما باداره، ایا تاسو نه دي اورېدلي چې کله ایزابل د خښتن نبیان وژل، ما څه وکړل؟ ما سل تنه نبیان په دوه سمخو کې، یعنې په هره سمخه کې پنځوس، پنځوس تنه پټ کړل او هغوی ته مې خواږه او اوبه ورورسول. (۱۴) اوس تاسو راته وایئ چې خپل بادار ته ورشه او ورته ووايه چې الیاس دلته دی. که چېرې زه دا کار وکړم، هغه به ما ووژني!» (۱۵) الیاس په ځواب کې وویل: «د ژوندي مطلق قادر خښتن په نوم چې زه یې خدمت کوم، قسم خورم چې نن به خپل ځان اخاب پاچا ته وروښایم.»

(۱۶) نو عوبدیا اخاب پاچا ته ورغی او هغه یې خبر کړ او اخاب د الیاس د لیدنې او کتنې دپاره ور روان شو. (۱۷) کله چې هغه الیاس ولیده ورته ویې ویل: «ایا دا ته یې چې اسرایلیان ډېر زیات ځوروي؟» (۱۸) الیاس ځواب ورکړ: «زه ځورونکی نه یم، بلکې ته او ستا د پلار کورنۍ ده. تاسو د خښتن حکمونه پریښي دي او د بعل د بتانو عبادت مو کړی دی. (۱۹) اوس د اسرایلیو ټول قوم راوغواړه چې د کرمل په غره کې زما سره لیدنه او کتنه وکړي. د بعل څلور سوه پنځوس نبیان او د اشیره څلور سوه نبیان چې د ایزابل په دسترخوان باندې ډوډۍ خوري، راوله.»

د بعل په نبیانو باندې د الیاس بریالیتوب

(۲۰) نو اخاب ټول اسرایلیان او د بعل نبیان راوغوښتل چې د کرمل په غره باندې سره راټول شي. (۲۱) الیاس د قوم مخې ته ورغی او ویې ویل: «تاسو به ترڅو پورې د دوو عقیدو ترمنځ زړه نازړه اوسئ؟ که چېرې خښتن خدای وي د هغه څخه پیروي وکړئ، خو که چېرې بعل خدای وي د هغه

څخه پيروي وكړئ.» خو خلكو هېڅ ونه ويل. (۲۲) بيا الياس هغوى ته وويل: «د څښتن د نبيانو
 څخه يوازې زه پاتې يم، خو بل څلور سوه پنځوس نبيان لري. (۲۳) دوه غويان مونږ ته راولئ. د
 بل نبيان دې يو غويى د خپل ځان دپاره غوره كړي، هغه دې ټوټې ټوټې كړي او په لرگيو باندې
 دې كېږدي، خو هغه ته دې اور نه اچوي. زه به د هغه بل غويي سره همداسې وكړم. (۲۴) بيا تاسو
 خپل خداى ته دعا او زارى وكړئ او زه به څښتن ته دعا او زارى وكړم. هر يوه چې اور راواستاوه،
 نو هغه رښتيني خداى دى.» نو بيا ټول قوم وويل: «دا ښه خبره ده.» (۲۵) نو الياس د بل نبيانو ته
 وويل: «څرنگه چې ستاسو شمېر زيات دى، نو لومړى تاسو يو غويى واخلي او هغه تيار كړئ. خپل
 خداى ته دعا او زارى وكړئ، خو لرگيو ته اور مه اچوئ.» (۲۶) بيا هغوى هغه غويى چې هغوى ته
 وركړل شوى ؤ واخيست، هغه يې تيار كړ او له سهار څخه تر غرمې پورې يې د بل په نامه دعا او
 زارى وكړې. هغوى چيغې وهلې: «اى بعله، مونږ ته ځواب راكړه!» او د هغه قربانى ځاى گړدچاپېره
 يې نڅاگانې كولې چې هغوى جوړ كړى ؤ، خو هېڅ ځواب رانغى.

(۲۷) د غرمې په وخت الياس په هغوى باندې ملنډې وهل پيل كړل او ويې ويل: «په لوړ اواز دعا
 وكړئ! ځكه چې هغه يو خداى دى! كېداى شي چې هغه په فكر كې ډوب شوى وي يا حاجت رفع
 كوي يا كېداى شي چې په سفر تللى وي! يا كېداى شي چې ویده وي او بايد هغه راوينس كړئ.»
 (۲۸) نو هغوى په ډېر لوړ اواز سره چيغې ووهلې او د خپل رواج له مخې يې خپل ځانونه په تورو
 او نېزو باندې زخميان كړل تر دې چې د هغوى د بدنونو څخه وينې وبهډلې. (۲۹) غرمه تېره شوه
 او هغوى تر ماسپښينه پورې خپل د لېوتوب نبوت كاوه. خو نه كوم اواز واورېدل شو، نه چا ځواب
 وركړ او نه چا كوم پام وكړ.

(۳۰) بيا الياس قوم ته وويل: «ماته رانژدې شئ.» هغوى ټول ورغلل او الياس د څښتن هغه د
 قربانى ځاى چې وران كړاى شوى ؤ، بېرته جوړ كړ. (۳۱) الياس دولس تېرې واخيستې، د يعقوب د
 زامنو د دولس قبيلو څخه د هرې قبيلې دپاره يوه يوه تېره. يعقوب هغه سړى دى چې څښتن ورته

ويلي وو چې «ستا نوم به اسراييل وي.» (٣٢) د دې تيرو څخه هغه څښتن ته د عبادت كولو دپاره د قرباني ځاى ودان كړ. د هغه شاوخوا يې يو لوى لښتى وكينده، دومره لوى چې څوارلس ليتره اوبه په كې ځايېدلې. (٣٣) وروسته يې د قرباني په ځاى باندې لرگي ځاى په ځاى كړل، غويي يې ټوټې ټوټې كړ او په لرگيو باندې يې كېښود. هغه وويل: «څلور منگي د اوبو څخه ډك كړئ او په نذراني او لرگيو باندې يې توى كړئ.» هغوى همداسې وكړل (٣٤) او هغه وويل: «يوځل بيا داسې وكړئ» او هغوى همدا كار وكړ. هغه وويل: «د درېم ځل دپاره دا كار وكړئ» او هغوى همداسې وكړل. (٣٥) د قرباني د ځاى كردچاپېره اوبه جاري شوې او لښتى هم ډك شو.

(٣٦) ماسپښين چې د قرباني كولو وخت ؤ، الياس نبي د قرباني ځاى ته رانژدې شو او دعا يې وكړه: «اى د ابراهيم، اسحاق او يعقوب څښتن خدايه، نن دا ثابته كړه چې ته د اسراييلو خداى يې او زه ستا خدمتگار يم او دا هرڅه مې د ستا په حكم كړي دي. (٣٧) اى څښتنه! ځواب راکړه، ماته ځواب راکړه، ترڅو خلك په دې باندې پوه شي چې ته څښتن خداى يې او ته يې چې هغوى بېرته خپل ځان ته را اړوي.» (٣٨) نو څښتن اور رانازل كړ او قرباني، لرگي، تيرې او خاوره يې وسوځوله او په لښتي كې يې اوبه وچې كړې. (٣٩) كله چې خلكو دا وليدل، ځانونه يې په ځمكه باندې وغورځول او چيغې يې ووهلې: «څښتن، خداى دى! څښتن، خداى دى!» (٤٠) هغه وخت الياس هغوى ته امر وكړ: «د بل نبيان ونيسئ او يو هم مه پرېږدئ چې وتښتي!» هغوى يې ونيول او الياس هغوى د قيشون خوړ ته ښكته كړل او هلته يې ووژل.

د وچكالى پاى ته رسېدل

(٤١) الياس اخاب ته وويل: «لاړ شه، وخوره او وڅښه، ځكه چې د سخت باران اواز دى.» (٤٢) كله چې اخاب روان شو چې څه وخورې او وڅښې، الياس د كرمل د غره څوكې ته وخوت، هلته په ځمكه كښېناست او خپل سر يې د زنگنونو په منځ كې كېښود. (٤٣) هغه خپل خدمتگار ته

وويل: «لار شه او د بحيرې خواته وگوره.» خدمتگار لار او بېرته راستون شو، ويې ويل: «خه شي مې ونه ليد.» په دې توگه الياس اووه خُلي هغه ولېږه. (٤٤) هغه په اووم خُل بېرته راغی او ويې ويل: «لږه ورپېخ مې وليدله چې د انسان د لاس څخه لويه نه وه او د بحيرې څخه راپورته کېدله.» الياس خپل خدمتگار ته امر وکړ: «اخاب پاچا ته ورشه او ورته ووايه چې خپله جنگي گاډۍ تياره کړي او مخکې له دې چې باران هغه ايسار کړي، بېرته خپل کور ته ستون شي.»

(٤٥) په ډېر لږ وخت کې اسمان په تورو ورپخو کې پټ شو، باد راوالت او سخت باران پيل شو. اخاب خپلې گاډۍ کې سپور شو او بېرته يزرعيل ته روان شو. (٤٦) څښتن الياس ته قوت ورکړ، هغه خپل کالي په ملا پورې کلک وتړل او تر يزرعيل پورې په ټوله لاره کې د اخاب په مخکې خُغلبده.

الياس د سينا غره ته تښتي

١٩ (١) نو بيا اخاب خپلې بښخې ايزابل ته دا ټولې خبرې وکړې چې الياس څه کړي وو او څنگه يې د بل نبیان ووژل. (٢) هغې الياس ته يو استازی واستاوه چې هغه ته داسې ووايي: «زما خدايان دې ما ووژني که سبا تر دې وخته پورې ستا سره هماغسې کار ونه کړم لکه څنگه چې تا د هغو نبیانو سره کړی دی.» (٣) الياس ووېرېده او د خپل ژوند د ژغورلو په خاطر وتښتېد. کله چې هغه بيرشبع ته چې په يهودا کې ده راغی، خپل نوکر يې هلته پرېښود.

(٤) هغه په خپله يوه ورځ په دښته کې سفر وکړ. د جaro يو بوټي ته ورسېده، د هغه لاندې کښېناست او دعا يې وکړه چې مړ شي. هغه وويل: «ای څښتنه، نور بس دی! زما ژوند واخله، زه د خپلو نيکونو څخه بڼه نه يم.» (٥) له هغې وروسته هغه د بوټي لاندې پرېوت او ويده شو. ناڅاپه يوې فرښتې هغه لمس کړ او ورته ويې ويل: «پاخږه او خوره.» (٦) هغه شاوخوا ته وکتل او

ويې ليدل چې سرته يې يوه ډوډۍ چې په تودو سګرو باندې پخه شوې وه او د اوبو يو منګی ايښی ؤ. هغه ډوډۍ وخورله او اوبه يې وڅښلې او بېرته ځملاست. (۷) د څښتن فرښته د دوهم ځل دپاره راغله، هغه يې لمس کړ او ورته ويې ويل: «پاخېره او وخوره، ځکه چې ډېر اوږد سفر دې مخې ته پروت دی.» (۸) نو هغه پاڅېد، ډوډۍ يې وخورله او اوبه يې وڅښلې. د هغو خوړو په وسيله هغه قوت وموند او څلوېښت ورځې او څلوېښت شپې يې سفر وکړ، ترڅو سينا يعنې د خدای غره ته ورسېده. (۹) هلته يوې سمخې ته ورننوت او شپه يې په کې تېره کړه.

څښتن الياس ته وربنکاره کيږي

ناڅاپه څښتن د الياس سره خبرې وکړې: «ای الياسه، دلته څه کوي؟» (۱۰) هغه ځواب ورکړ: «مطلق قادر څښتن خدايه، ما يوازې ستا خدمت کړی دی او هغه هم د تل دپاره په شوق سره. خو اسراييليانو تا سره خپل لوظ مات کړی دی، ستا د قربانۍ ځايونه يې وران کړي دي او ستا نبیان يې وژلي دي. يوازې زه پاتې يم او اوس هغوی هڅه کوي چې ما هم ووژني.»

(۱۱) څښتن هغه ته وويل: «دباندي ووځه او زما په حضور کې په غره باندې ودرېږه.» څښتن په هغه ځای باندې تېر شو او يو سخت او قوي باد راوالت چې غونډۍ يې سره بېلې کړې او تېرې يې میده میده کړې، خو څښتن خپله په هغه باد کې نه ؤ. باد ودرېده او له هغې وروسته زلزله وشوه، خو څښتن په خپله په زلزله کې نه ؤ. (۱۲) د زلزلي څخه وروسته اور راغی، خو څښتن خپله په اور کې نه ؤ. له اور څخه وروسته يو نرم اواز راغی. (۱۳) کله چې الياس دا اواز واورېد، خپل مخ يې په چپنه باندې پټ کړ، دباندي ووت او د سمخې په خوله کې ودرېده. په اواز کې ورته وويل شول: «ای الياسه، دلته څه کوي؟» (۱۴) هغه ځواب ورکړ: «مطلق قادر څښتنه خدايه، ما يوازې ستا خدمت کړی دی او هغه هم تل په شوق سره. خو اسراييليانو تا سره خپل لوظ مات کړی دی، ستا د قربانۍ ځايونه يې وران کړي دي او ستا نبیان يې وژلي دي. يوازې زه پاتې يم او اوس هغوی

١٥ خبنتن هغه ته وويل: «په کومه لاره چې راغلی يې بېرته په هماغې لارې د دمشق دښتې ته لار شه. بيا ښار ته ننوځه او د حزايل سر په تېلو غوړ کړه چې هغه د سوريې پاچا شي. ١٦ همدارنگه د نمشي زوی يېهو د اسرايلو د پاچا په توگه وټاکه او د شافاط زوی اليشع چې د ابل محوله څخه دی هم وټاکه چې ستا په ځای نبي شي. ١٧ هرڅوک چې د حزايل له لاسه د وژل کېدلو څخه وژغورل شي هغه به د يېهو په لاس ووژل شي او هرڅوک چې د يېهو څخه وتښتي، نو د اليشع په لاس به ووژل شي. ١٨ خو بيا به هم زه اووه زره کسان په اسرايلو کې ژوندي پرېږدم چې بعل ته يې سجده نه ده کړې او نه يې د هغه بت ښکل کړی دی.»

اليشع ته بلنه ورکول

١٩ الياس لار او اليشع يې وموند چې په يوه جوړه غويانو باندې يې قلبه کوله. يوولس جوړه غويان د هغه څخه مخکې وو او په دولسمې جوړې باندې هغه خپله قلبه کوله. الياس خپله چينه وويستله او اليشع ته يې ورواغوستله. ٢٠ اليشع خپل غويان پرېښودل، د الياس پسې يې منډه کړه او ورته وېې ويل: «پرېږده چې خپل مور او پلار ښکل کړم او د هغوی سره خدای پاماني وکړم او بيا به درسره لار شم.» الياس ځواب ورکړ: «لار شه، زه ستا مخه نه نيسم.» ٢١ نو اليشع هغه پرېښود، خپل غويان يې واخيستل او هغه يې حلال کړل. هغه د قلبې سامان وسوځاوه او غوښه يې ورباندې پخه کړه. هغه يې خلکو ته ورکړه او هغوی وخوړله. بيا هغه د الياس پسې روان شو او د هغه خدمتگار شو.

۲۰ (۱) د سوريې پاچا بڼهدد خپلې ټولې لښکرې سره راټولې کړې او د نورو دوه دېرشو پاچاهانو له خوا چې اسونه او جنگي گاډۍ ورسره وې د هغه ملاتړ کېده، سامره يې کلابند کړه او په هغې باندي يې حمله وکړه. (۲) بڼهدد ښار ته استازي ولېږل چې د اسراييلو پاچا اخاب ته ووايي: (۳) «خپل سره او سپين زر، خپلې ډېرې ښکلې ښځې او ماشومان دې ماته راوسپاره!» (۴) د اسراييلو پاچا په ځواب کې وويل: «ای پاچا زما باداره، څنگه چې تاسو وايئ، زه خپل ځان او هرڅه چې لرم، تاسو ته درسپارم.» (۵) وروسته بڼهدد بيا استازي ورولېږل چې اخاب ته ووايي: «ما مخکې تاته ويلي وو چې خپل سره او سپين زر، خپلې ښځې او اولادونه دې ماته راکړه. (۶) خو سبا په همدې وخت به زه خپل درباريان ستا ښار ته درولېږم چې ستا ماني او ستا د درباريانو کورونه ولټوي. هرڅه چې د هغوی خوښ شي، هغه به واخلي او له ځان سره به يې يوسي.»

(۷) اخاب پاچا د هېواد ټول سپين ږيري راوغوښتل او هغوی ته يې وويل: «گورئ چې بڼهدد جنجال جوړوي! هغه ماته پيغام رالېږلی دی چې خپلې ښځې او اولادونه، خپل سره او سپين زر هغه ته ورکړم او ما ومنله.» (۸) سپين ږيرو او ټولو خلکو ځواب ورکړ: «د هغه خبرو ته غوږ مه نيسي! او د هغه غوښتنې ونه منئ.» (۹) نو اخاب د بڼهدد استازو ته ځواب ورکړ: «زما بادار د سوريې پاچا ته ووايي چې د هغه لومړنی غوښتنه منم، خو دوهمه غوښتنه يې نه شم منلی.» هغوی لارل او بڼهدد ته يې بېرته ځواب ورور. (۱۰) بيا بڼهدد اخاب ته يو بل پيغام ورولېږه: «زه به سامره بيخي له منځه يوسم، چې هلته دومره خاوره پاتې نه شي چې زما کسانو ته يو موټی هم ورسېږي. که چېرې ما دا کار ونه کړ، نو خدايان دې ما ووژني.» (۱۱) اخاب پاچا په ځواب کې وويل: «بڼهدد پاچا ته ووايه چې رښتيني عسکر د جگړې څخه وروسته لافې وهي، له جگړې څخه مخکې نه.»

(۱۲) بڼهدد او نورو پاچاهانو په خپلو خېمو کې شراب څښل چې دا پيغام يې تر لاسه کړ. خپلو

کسانو ته يې امر وکړ: «په سامري باندې د حملې دپاره تيار شئ.» بيا هغوی د جگړې دپاره خپل سنگرونه ونيول.

اخاب بنهدد ته ماتې ورکوي

۱۳ په هماغه وخت کې يو نبي اخاب پاچا ته راغی او ويې ويل: «خبنتن داسې وايي: ته دا لوی لښکر وينې؟ تا به نن په هغوی باندې بريالی کړم او بيا به پوه شې چې زه خبنتن يم.» ۱۴ اخاب پوښتنه وکړه: «دا کار به څوک وکړي؟» نبي په ځواب کې وويل: «خبنتن داسې وايي: د سيمه ييزو حکمرانو ځوانان عسکر به دا کار وکړي.» هغه پوښتنه وکړه: «څوک به جگړه پيل کړي؟» نبي ځواب ورکړ: «ته.» ۱۵ نو اخاب هغه ځوانان عسکر چې د سيمه ييزو حکمرانو تر امر لاندې وو او د هغوی شمېر ټول دوه سوه دوه دېرش تنو ته رسېده، سره راټول کړل. بيا هغه د اسراييلو لښکر چې ټول اووه زره تنه وو، جگړې ته تيار کړل.

۱۶ د غرمې په وخت، په داسې حال کې چې بنهدد او د هغه سره دوه دېرش ملگرو پاچاهانو په خپلو خېمو کې شراب خښل او نشه کېدل، د اخاب لښکر جنگ ته راووتل. ۱۷ لومړی د سيمه ييزو حکمرانو ځوانان عسکر مخکې شول. هغه جاسوسان چې بنهدد لېرلي وو، هغه ته يې خبر ورکړ چې د سامري څخه يوه ډله عسکر راروان دي. ۱۸ بنهدد امر وکړ: «هغوی ژوندي ونيسئ! دا مهمه نه ده چې هغوی د جنگ دپاره راغلي دي يا د سولې دپاره.» ۱۹ هغو د سيمه ييزو حکمرانو د ځوانو عسکرو د جگړې مشري کوله او د اسراييليانو لښکر ورپسې وو. ۲۰ هر يو خپل مخالف کس وواژه. پاتې سوريایي عسکر وتښتېدل او اسراييليان ورپسې شول. بنهدد په اس باندې سپور شو او د خپلو ځينو سپرو عسکرو سره وتښتېد. ۲۱ خو اخاب او د هغه عسکر هغوی تعقيب کړل او د هغوی اسونه او جنگي گاډی يې له منځه يووړې. اخاب او اسراييلي لښکرو سوريایانو ته دروند زيان ورورساوه.

۲۲ وروسته هغه نبي اخاب پاچا ته ورغی او ويې ويل: «بېرته لاړ شه، خپل ځواکونه قوي کړه او يو ښه پلان جوړ کړه، ځکه چې په راتلونکي پسرلي کې به ښه د سورې پاچا يوځل بيا په تاسو باندې حمله وکړي.»

سوریه يوځل بيا په اسراييلو باندې حمله کوي

۲۳ په هماغه وخت کې، د ښه درباريانو هغه ته مشوره ورکړه: «د اسراييلو خدايان د غرونو خدايان دي، نو ځکه هغوی مونږ ته ماتې راکړه. خو که چېرې مونږ د هغوی سره په هواره ځمکه باندې وجنگېږو، نو مونږ به په رښتيا سره هغوی ته ماتې ورکړو. ۲۴ تاسو بايد داسې کار وکړئ، هغه دوه دېرش پاچاهان لېرې کړئ او د هغوی په ځای د لښکرو قوماندانان وټاکئ. ۲۵ نو هغومره عسکر، اسونه او جنگي گاډۍ تيارې کړئ، ترڅو ستاسو لښکرې د پخوا په شان قوي شي. مونږ به د اسراييلي لښکرو سره په هواره ځمکه باندې جگړه وکړو او هغوی ته به ماتې ورکړو.» ښه د ومنله او د هغوی په مشورې باندې يې عمل وکړ.

۲۶ په راتلونکي پسرلي کې ښه خپلې لښکرې راټولې کړې او د افيق ښار ته روان شو چې له اسراييلو سره جگړه وکړي. ۲۷ اسراييليان د جگړې دپاره راټول شول او د جگړې سامانونه يې واخيستل. هغوی روان شول او په دوو ډلو کې يې سوريایانو ته مخامخ خپلې خپمې ودرولې. ټوله سيمه د سوريایانو څخه ډکه وه، خو اسراييليان د هغوی په پرته لکه د وزو د دوه کوچنيو رمو په شان ښکاره کېدل.

۲۸ د خداي يو نبي د دې پيغام سره د اسراييلو پاچا اخاب ته ورغی او ورته ويې ويل: «څښتن داسې وايي: سوريایان فکر کوي چې زه د غرونو خداي يم او د هوارې خداي نه يم. نو زه به دا قوي لښکرې تاته تسليم کړم، ترڅو ته او ستا خلک پوه شي چې زه څښتن يم.» ۲۹ دواړه

لښکري په خپلو کمپونو کې د اووه ورځو دپاره يو بل ته مخامخ پاتې شوې. په اوومه ورځ جگره پيل شوه او په هماغه ورځ اسراييليانو سل زره سوريایي پياده عسکر ووژل. (٣٠) د سوريایي لښکرو پاتې کسان بېرته افیق ته وتښتېدل، خو په اووه ويشت زرو تنو باندې د ښار دېوال راولوېد. بنهدد هم د افیق ښار ته وتښتېد او د يو کور په دننی کوټه کې پټ شو. (٣١) د بنهدد درباريانو هغه ته وويل: «مونږ اورېدلي دي چې د اسراييلو پاچاهان زړه سواندي خلک دي. مونږ ته اجازه راکړئ چې د وير کالي د خپلو ملاگانو څخه راتاو کړو، رسی گانې په خپلو غاړو کې واچوو او د اسراييلو پاچا اخاب ته ورشو، کېدای شي چې هغه مو ژوندی پرېږدي.» (٣٢) هغوی د وير کالي واغوستل او رسی گانې يې په خپلو غاړو کې واچولې، بيا اخاب ته ورغلل او ويې ويل: «ستاسو نوکر بنهدد ستاسو څخه غواړي چې هغه ژوندی پرېږدئ.» اخاب پوښتنه وکړه: «ايا هغه تر اوسه پورې ژوندی پاتې دی؟ بنهدد ماته لکه د ورور په شان دی.» (٣٣) د بنهدد درباريانو دا يو نېک فال وگڼه او کله چې هغه وويل: «ورور» هغوی سمدلاسه د هغه د خولې څخه خيره واخيستله: «تاسو سم وايئ! تاسو او بنهدد لکه د ورونو په شان يئ.» اخاب وويل: «لاړ شئ او هغه ماته راولئ.» کله چې بنهدد دباندي راووت، اخاب هغه په خپلې جنگي گاډۍ کې سپور کړ. (٣٤) بنهدد وويل: «زه به هغه ښارونه چې زما پلار ستاسو د پلار څخه نيولي وو، بېرته درکړم او تاسو کولای شئ چې په دمشق کې د خپل ځان دپاره د سوداگرۍ يو مرکز جوړ کړئ لکه څنگه چې زما پلار په سامره کې جوړ کړی ؤ.» اخاب ځواب ورکړ: «که چېرې دا شرطونه پوره کړې، نو زه به تا خوشې کړم.» بيا اخاب د هغه سره د سولې تړون وکړ او اخاب بنهدد ته اجازه ورکړه چې لاړ شي.

يو نبي د اخاب غندنه کوي

(٣٥) په دې وخت کې د څښتن په حکم د نبیانو د ډلې څخه يو نبي خپل ملگري ته وويل: «ما ووهه!» خو هغه د وهلو څخه انکار وکړ. (٣٦) نو نبي هغه ته وويل: «تا د څښتن د حکم څخه

سرغرونه وکړه، څنگه چې زما څخه روان شي، يو زمری به تا ووژني.» څنگه چې هغه لار، يو زمری راغی او هغه يې وواژه. (٣٧) هغه نبي يو بل سړی راپيدا کړ او ويې ويل: «مهرباني وکړه، ما ووهه!» نو هغه سړي هغه وواهه او ټيبي يې کړ. (٣٨) نبي لار او په خپل مخ باندې يې ټي کيښودله چې خپله خبره بدله کړي. بيا هغه لار، د سرک په غاړه ودرېده او انتظار يې کاوه چې کله به د اسرايلو پاچا تېرېږي. (٣٩) کله چې پاچا تېرېده، نبي چيغې ووهلې: «اعليحضرته! زه د جنگ په ميدان کې وم چې يو چا ماته يو بندي راوست او راته ويې ويل چې هغه وساته. که چېرې هغه وتښتېده، نو يا به ووژل شي او يا به درې زره د سپينو زرو سکې ورکوي. (٤٠) خو زه په نورو کارونو کې بوخت شوم او هغه بندي وتښتېد.» اخاب حواب ورکړ: «لکه څنگه چې تا خپله سزا وټاکله، هماغسې به وشي.» (٤١) هغه سړي زر زر د خپل مخ څخه ټي وشکوله او پاچا هغه وپېژانده چې هغه د نبيانو له جملې څخه دی. (٤٢) نبي پاچا ته وويل: «څښتن داسې وايي: هغه بنهد چې ما په مرگ باندې محکوم کړی ؤ، هغه دې ازاد کړ چې لار شي. په دې خاطر ته به د هغه په بدل کې او ستا لښکر به د هغه د لښکرو په بدل کې ووژل شي.» (٤٣) اخاب په قهر او خفگان سره بېرته خپل کور سامريې ته ستون شو.

د نابوت د انگورو باغ

٢١ (١) يو سړی چې نابوت نومېده، په يزرعيل کې د اخاب پاچا د ماني تر څنگ د انگورو باغ درلود. (٢) يوه ورځ اخاب وويل: «ای نابوته، ستا باغ زما د ماني په څنگ کې دی، هغه ماته راکړه چې د هغه څخه د سابو باغ جوړ کړم. زه به تاته د انگورو ډېر ښه باغ درکړم او يا که ته غواړې د هغه بيه به درکړم.» (٣) نابوت حواب ورکړ: «دا باغ ماته د خپلو نیکونو څخه په ميراث پاتې شوی دی. خدای دې نه کوي چې زه هغه تاته درکړم.» (٤) نو اخاب د هغه څه له امله چې نابوت ورته وويل په قهر او خفگان سره خپل کور ته لار. په خپله بستره کې پرېوت، دېوال ته يې

مخ واراوه او هېڅ شی یې ونه خوړل.

۵ د هغه بنځه ایزابل ورغله او پوښتنه یې ترې وکړه: «څه درباندي شوي دي؟ ډوډی ولې نه خوري؟» ۶ اخاب په ځواب کې وویل: «ما د نابوت یزرعیلي څخه وغوښتل چې خپل د انگورو باغ راباندې خرڅ کړي او یا د هغه په بدل کې بل باغ واخلي. خو هغه ونه منله چې خپل د انگورو باغ ماته راکړي.» ۷ ایزابل پوښتنه وکړه: «ایا ته د اسراییلو پاچا نه یې؟ د بستري څخه راپورته شه او یو څه وخوره! مه پرېشانه کېږه، زه به د نابوت د انگورو باغ تاته واخلم.»

۸ بیا ایزابل یو څو لیکونه د اخاب له خوا ولیکل، د هغه مهر یې ورباندې ولگاوه او د هغه ښار سپین ربرو او مشرانو ته یې واستول چېرته چې نابوت اوسېده. ۹ په لیکونو کې لیکلي شوي وو: «اعلان وکړئ چې خلک دې روژه ونیسي او راتپول دې شي. بیا نابوت د غونډې په سر کې کښېنوی. ۱۰ دوه لوچک خلک هغه ته مخامخ کښېنوی چې تور ورباندې ولگوي چې هغه د خدای او پاچا سپکاوی کړی دی. بیا هغه د ښار نه دباندې بوځی او سنگسار یې کړئ چې مړ شي.» ۱۱ کله چې هغوی د ایزابل لیکونه تر لاسه کړل، څه چې هغې غوښتي وو هغوی هماغسې وکړل. ۱۲ هغوی اعلان وکړ چې نن روژه ونیسي. خلک راتپول شول او نابوت یې د غونډې په سر کې کښېناوه. ۱۳ په دې وخت کې دوه لوچکان رانوتل او نابوت ته مخامخ کښېناستل. بیا هغوی په نابوت باندې تور ولگاوه چې هغه خدای او پاچا ته سپکاوی کړی دی، نو خلکو نابوت دباندې وویست او هغه یې سنگسار کړ او مړ شو.

۱۴ د یزرعیل مشرانو بېرته ایزابل ته پیغام ولېږه ویې ویل چې «نابوت سنگسار او ووژل شو.» ۱۵ څنگه چې ایزابل د هغوی پیغام تر لاسه کړ، هغې اخاب ته وویل: «اوس کولای شې چې د انگورو هغه باغ واخلي چې نابوت د هغه د خرڅولو څخه انکار کړی ؤ. هغه مړ شوی دی.» ۱۶ هغه وخت چې اخاب واورېدل چې نابوت مړ شوی دی، سمدلاسه روان شو چې د هغه باغ خپل

الياس د اخاب غندنه کوي

١٧) څښتن الياس نبي ته چې د تشبيي څخه ؤ، وويل: «١٨) لاړ شه د اسراييلو د پاچا اخاب سره چې په سامره کې پاچاهي کوي، وگوره. هغه د نابوت د انگورو باغ نيولی دی او همدا اوس په دې باغ کې دی. ١٩) لاړ شه او هغه ته ووايه چې زه داسې وايم: ای اخابه، تا نابوت په قتل ورساوه او د هغه جايداد دې ونيوه. په هماغه ځای کې چې سپيانو د نابوت وينه وختله، ستا وينه به هم وختي.»

٢٠) کله چې اخاب الياس وليده، هغه وويل: «ای زما دښمنه، اخر دې پيدا کړم.» الياس ځواب ورکړ: «هو، پيدا مې کړې! ای اخابه، تا هغه بد کارونو ته ځان سپارلی دی چې څښتن ورڅخه کرکه کوي. ٢١) نو څښتن تاته وايي: اوس به زه په تا باندې يوه بلا راولم. زه به تا او ستا د کورنۍ هر يو نارينه که هغه غلام وي يا ازاد، له منځه يوسم. ٢٢) ستا کورنۍ به د نباط زوی يروبعام پاچا او د اخيا د زوی بعشا پاچا د کورنيو په شان شي. ته د اسراييليانو د گناهکاری سبب گرځېدلی يې، نو ځکه دې زما قهر راپارولی دی. ٢٣) همدارنگه د ايزابل په اړه څښتن داسې وايي: د هغې بدن به په يزرعيل کې سپي وخوري. ٢٤) ستا د هغو خپلوانو بدنونه چې په نبار کې مړه کيږي، هغه به سپي وخوري او په صحرا کې چې مړه کيږي، هغه به مرغان وخوري.»

٢٥) هېچا د څښتن د حکم څخه په سرغړونه کې د اخاب په اندازه داسې ټينگه اراده نه درلودله - او ايزابل هغه هڅاوه. ٢٦) تر ټولو بده خبره دا وه چې هغه د بتانو عبادت کاوه، لکه څنگه چې مخکې به اموريانو کاوه. څښتن هغوی له هغه هېواد څخه شړلي وو او دا هېواد يې اسراييلو ته ورکړی ؤ.

٢٧) كله چې اخاب دا خبرې واورېدلې، هغه خپل کالي وشکول او شپه او ورځ به يې د وير کالي اغوستي وو. هغه خفه ؤ او روژه يې نيوله.

٢٨) څه موده وروسته، څښتن الياس نبي ته وويل: (٢٩) «ته وينې چې اخاب ماته خپل ځان څومره عاجز کړی دی؟ ترڅو پورې چې هغه ژوندی وي زه به په هغه باندې بلا نه راولم. خو زه به د هغه د زوی د ژوند په دوران کې د اخاب کورنۍ په بلا اخته کړم.»

خاب ته د ميکايا نبي خبرداری

(دوهم تواريخ ١٨: ٢ - ٢٧)

٢٢) ١) تر درې کالو پورې د اسرايلو او سوريې ترمنځ سوله وه. (٢) په درېم کال د يهودا پاچا يهوشافاط د اسرايلو د پاچا اخاب د ليدلو دپاره ورغی. (٣) اخاب د خپلو درباريانو څخه پوښتنه وکړه: «مونږ د دې هڅه ولې نه ده کړې چې د جلعاد راموت ښار بېرته له سوريې څخه ونيسو؟ هغه زمونږ دی.» (٤) بيا هغه د يهوشافاط څخه پوښتنه وکړه: «ايا ته به زما سره راموت ته لاړ شې چې په سوريایانو باندې حمله وکړو؟» يهوشافاط ځواب ورکړ: «يوازې دا راته ووايه چې څه وکړم، زما لښکرې او اسونه ستا په خدمت کې دي.» (٥) خو پرېږده چې لومړی د څښتن څخه پوښتنه وکړو.»

٢٣) ٦) اخاب نبيان راوغوښتل چې شاوخوا څلور سوه تنه وو او د هغو څخه يې پوښتنه وکړه: «ايا زه په راموت باندې حمله وکړم که نه؟» نبيانو ځواب ورکړ: «هو، څښتن به ستاسو سره مرسته وکړي چې هغوی ته ماتې ورکړی.» (٧) خو يهوشافاط پوښتنه وکړه: «ايا دلته کوم بل نبي نشته چې د هغه په وسيله مونږ د څښتن سره مشوره وکړو؟» (٨) اخاب ځواب ورکړ: «دلته يو بل نبي هم شته، يعنې د يمله زوی ميکايا. خو زه د هغه څخه کرکه لرم، ځکه چې هغه هېڅکله زما په هکله

ښه پېشگويي نه کوي او تل بده پېشگويي کوي.» يهوشافاط ځواب ورکړ: «داسې مه وايه.» (۹)

بيا د اسراييلو پاچا يو درباري راوغوښت او ورته ويې ويل: «لاړ شه او زر ميکايا زما حضور ته راوله!» (۱۰) اخاب او يهوشافاط دواړو خپل شاهانه کالي اغوستي وو او د سامرې د دروازې تر څنګ په درمند ځای کې په خپلو تختونو باندې ناست وو. ټولو نبيانو د هغوی په حضور کې پېشگويانې کولې. (۱۱) د کنعنه زوی صدقيا چې د نبيانو د ډلې څخه ؤ، د خپل ځان دپاره د اوسپنې څخه ښکرونه جوړ کړي وو، ويې ويل: «ای اخابه، څښتن وايي چې ته به د دې ښکرونو په وسيله په سوريانانو باندې حمله وکړې او هغوی به له منځه يوسي.» (۱۲) ټولو نبيانو دا ومنله چې اخاب دې په راموت کې په سوريانانو باندې حمله وکړي او دا يې هم وويل چې څښتن به د هغه سره مرسته کوي چې هغوی ته ماتې ورکړي.

(۱۳) په همدې وخت کې هغه استازی چې د ميکايا پسې تللی ؤ، هغه ته يې وويل: «ای ميکايا، ټولو نبيانو د اخاب دپاره د برياليتوب پېشگويي وکړه، اوس لاړ شه او د هغو خبره تاييد کړه.» (۱۴) خو ميکايا ځواب ورکړ: «زه د ژوندي څښتن په نوم قسم خورم هرڅه چې څښتن ماته وايي زه به هماغه پاچا ته ووايم.» (۱۵) بيا ميکايا اخاب ته ورغی او اخاب ورڅخه پوښتنه وکړه: «ای ميکايا، ايا زه راموت ته د جگړې دپاره لاړ شم يا نه؟» ميکايا ځواب ورکړ: «حمله ورباندې وکړئ، تاسو به بريالي شئ. څښتن به هغوی تاسو ته تسليم کړي.» (۱۶) خو پاچا ميکايا ته وويل: «خو ځلې بايد زه تاته قسم درکړم چې يوازې هغه څه راته ووايه چې څښتن ويلي دي؟» (۱۷) ميکايا ځواب ورکړ: «ما وليدل چې اسراييلي عسکر د هغو پسونو په شان دي چې په غونډيو کې اخوا دې خوا گرځي او شپون نه لري. څښتن وويل: دغه لښکر مشر نه لري. نو پرېږده چې هغوی په خير سره خپلو کورونو ته لاړ شي.» (۱۸) اخاب، يهوشافاط ته وويل: «ما تاته ونه ويل چې هغه به زما په هکله هېڅکله ښه پېشگويي ونه کړي، هغه يوازې بده پېشگويي کوي؟» (۱۹) ميکايا په ځواب کې وويل: «واوره چې څښتن نور څه وويل! څښتن مې په اسمان کې وليده چې په خپل تخت باندې

ناست ؤ او ټولې فرښتې د هغه ښي او چپ اړخ ته ولاړې وې. ﴿٢٠﴾ څښتن پوښتنه وکړه: «څوک کولای شي چې اخاب وغولوي چې هغه راموت ته لاړ شي او هلته ووژل شي؟» یو څو فرښتو یوه خبره او نورو بله خبره کوله ﴿٢١﴾ نو په پای کې یوه ارواح رامخکې شوه، د څښتن په مخکې ودرېدله او هغه ته یې وویل: «زه کولای شم چې اخاب وغولوم.» ﴿٢٢﴾ څښتن ورڅخه پوښتنه وکړه: «څنګه؟» ارواح ځواب ورکړ: «زه به د اخاب په ټولو ښیانو باندې دروغ ووايم.» څښتن ځواب ورکړ: «ښه ده. اوس لاړه شه او هغه وغولوه. ته به بريالی شي.» ﴿٢٣﴾ ای اخابه! کټ مټ هماغسې وشول. څښتن ستا ټول ښیان دې ته مجبور کړل چې تاته دروغ ووايي، ځکه د څښتن اراده دا ده چې ستا په سر باندې بلا راشي.»

﴿٢٤﴾ بیا صدقیا میکایا ته نژدې شو، په خپره یې وواژه او پوښتنه یې ترې وکړه: «کله د څښتن روح زما څخه تللی دی او ستا سره یې خبرې کړې دي؟» ﴿٢٥﴾ میکایا ځواب ورکړ: «په هغه ورځ به په دې باندې پوه شې چې د یو کور په شاتنۍ کوټه کې پټ شې.»

﴿٢٦﴾ اخاب امر وکړ: «میکایا ونیسئ! هغه د سامرې والي آمون او شاهزاده یوآش ته ورولئ.» ﴿٢٧﴾ هغوی ته ووايي چې میکایا په زندان کې واچوئ او ترڅو پورې چې زه بېرته په خیر سره راستنېږم هغه ته یوازې ډوډۍ او اوبه ورکوئ.» ﴿٢٨﴾ میکایا وویل: «که چېرې ته په خیر سره بېرته راستون شوې، نو څښتن به زما په وسیله خبرې نه وي کړې.» بیا یې ټولو خلکو ته وویل: «ما چې څه وویل هغه هېر نه کړئ.»

د اخاب مړینه

(دوهم تواریخ ۱۸: ۲۸ - ۳۴)

﴿٢٩﴾ نو د اسراییلو پاچا اخاب او د یهودا پاچا یهوشافاط د خپلو لښکرو سره د جلعاد راموت ته

روان شول. ﴿٣٠﴾ مخکې له دې چې هغوی جنگ ته لار شي، اخاب وويل: «ای يهوشافاطه! زه به خپله خپره بدله کړم، خو ته خپله شاهانه چينه واغونده.» نو اخاب خپله خپره بدله کړه او جگړې ته لار.

﴿٣١﴾ د سوريې پاچا د خپلو جنگي گاديو دوه دېرشو قوماندانانو ته امر وکړ: «پرته د اسرايلو له پاچا څخه د بل چا سره جگړه ونه کړئ.» ﴿٣٢﴾ نو کله چې هغوی يهوشافاط په خپله شاهانه چينه کې وليده، هغوی فکر وکړ چې هغه اخاب دی، نو هغوی په هغه باندې د حملې دپاره راوگرځېدل. خو کله چې يهوشافاط چيغې ووهلې، ﴿٣٣﴾ هغوی پوه شول چې هغه اخاب نه دی، نو د هغه د تعقيبولو څخه يې لاس واخيست.

﴿٣٤﴾ خو د جگړې په وخت کې يو سوريایي عسکر په سهوې سره يو غشی گوزار کړ او هغه د اخاب د زغرو د کاليو په درز باندې ولگېده. اخاب د خپلې جنگي گادۍ چلوونکي ته وويل: «راوگرځه او ما د جگړې د ميدان څخه وباسه، ځکه چې زه تپي شوی يم.» ﴿٣٥﴾ جگړه ټوله ورځ سختېدلې، اخاب په خپلې جنگي گادۍ کې تکیه وهلې وه او د هغه ځای څخه يې د سوريایانو لښکرې ليدلې. د هغه څخه وينه د گادۍ په ښکتنې برخه باندې توی شوه او د ماښام په وخت هغه ساه ورکړه. ﴿٣٦﴾ د لمر پرېواته په وخت کې د اسرايلو په لښکرو کې کوم يو نورو ته چيغې ووهلې: «په شا شئ! هر يو بېرته خپل ښار او وطن ته لار شئ!»

﴿٣٧﴾ په دې توگه اخاب پاچا مړ شو. د هغه مړی سامريې ته يووړل شو او هلته ښخ شو. ﴿٣٨﴾ هغوی د هغه جنگي گادۍ په سامره کې د يو ډنډ تر څنګ ووينځله، يعنې هغه ځای چې فاحشو به په کې خپل ځانونه وينځل. سپيانو د هغه وينه وختله. لکه څنګه چې څښتن ويلي وو، هماغسې وشول.

٣٩ نور هغه ټول کارونه چې اخاب د خپلې پاچاهۍ په وخت کې کړي وو، چې په هغو کې هغه مانی چې د فیانو په غابونو باندې یې بنکلی کړې وه او د بنارونو جوړول شامل دي، دا ټول د اسراییلو د پاچاهانو د تاریخ په کتاب کې لیکل شوي دي. ٤٠ اخاب مړ شو او د هغه زوی اخزیا د هغه په ځای پاچا شو.

د یهودا پاچا یهوشافاط

(دوهم تواریخ ٢٠: ٣١ - ٢١: ١)

٤١ د اسراییلو د پاچا اخاب د پاچاهۍ په څلورم کال د آسا زوی یهوشافاط د یهودا پاچا شو. ٤٢ یهوشافاط د پنځه دېرشو کالو په عمر ؤ چې پاچا شو او هغه په اورشلیم کې پنځه ویشته کاله پاچاهي وکړه. د هغه د مور نوم عزوبه وه چې د شلحي لور وه. ٤٣ هغه د خپل پلار آسا په شان هماغه کارونه وکړل چې د څښتن په نظر کې سم وو، خو سیمه ییز عبادتځایونه وران نه شول او خلکو هلته نذرانې وړاندې کولې او خوشبويي یې سوځوله. ٤٤ یهوشافاط د اسراییلو د پاچا سره هم سوله وکړه.

٤٥ د یهوشافاط د پاچاهۍ نورې ټولې پېښې او د هغه زړورتوب او جگړې د یهودا د پاچاهانو د تاریخ په کتاب کې لیکل شوي دي. ٤٦ هغه ټول پاتې لواطت کاران او فاحشې چې د ده د پلار په پاچاهۍ کې په بتخانو کې یې خدمت کاوه، له منځه یووړل.

٤٧ په هغه وخت کې د ادوم په هېواد کې پاچا نه ؤ، نو د یوې ټیټې رتبې درباري به په هغه هېواد باندې حکومت کاوه. ٤٨ یهوشافاط بحري کشتۍ گانې جوړې کړې چې د سرو زرو د واردولو دپاره اوفیر ته لارې شي. خو هغه په عصیون جابر کې ماتې شوې او هېڅکله لارې نه شوې. ٤٩ د اخاب زوی اخزیا یهوشافاط ته داسې وړاندیز وکړ: «پرېده چې زما د کشتۍ چلوونکي ستا د

کشتی چلوونکو سره لار شي. « خو يهوشافاط د هغه وړانديز ونه منلو. (۵۰) يهوشافاط مړ شو او د خپل نيکه داود د بنار په شاهي هديره کې بنځ شو. د يهوشافاط زوی يهورام د هغه په ځای پاچا شو.

د اسراييلو پاچا اخزيا

(۵۱) د يهودا د پاچا يهوشافاط د پاچاهۍ په اوولسم کال، د اخاب زوی اخزيا د اسراييلو پاچا شو او هغه دوه کاله په سامره کې پاچاهي وکړه. (۵۲) اخزيا د خپل پلار اخاب، د خپلې مور ايزابل او همدارنگه د يروبعام پاچا په شان څوک چې د اسراييلو د خلکو د گناهکارۍ سبب شو، هغه هم د څښتن په وړاندې گناه وکړه. (۵۳) اخزيا د بعل خدمت او عبادت کاوه. لکه څنگه چې د هغه پلار کړي وو، د اسراييلو څښتن خدای يې ډېر په قهر کړ.